

ABC
PISMO CODZIENNE
INFORMUJE WSZYSTKICH O WSZYSTKIM

NASZE ABC

Japońska kula
bilardowa

Niedawno temu zamieścili dzienniki fantastycznie wyglądającą opowieść, ilustrującą niesamowitą grę skutków, wynikłych z jednego drobnego zdarzenia: W czasie gry bilardowej dwóch młodych ludzi, nieostrożnie uderzona kula, wyleciawszy przez okno, przebiła szklany dach werandy i spłoszyła kota, który, uciekając, przewrócił lampę... Wynikł pożar willi, śmierć właścicielki, ruina życiowa jej kuzynki, którą omiłał wielki spadek, wynikił samobójstwa, procesy i t. d. i t. d. A wszystko od malej kuli bilardowej.

Taką fatalistyczną kulą, ale w wymiarze światowym, jest w tej chwili fakt politycznej i gospodarczej aktywizacji Japonii.

Europejczyce, którzy w połowie 19-go wieku przywozili do kraju Wschodzącego Słońca pierwsze karabiny, maszyny, książki techniczne, nie mogli nawet przypuszczać, jak niesłychanie wybijają zasiane przez nich ziarno. Od ostatecznego zlikwidowania feudalizmu w roku 1871 Japonia przechodzi tak niesłychany rozwój z małego lokalnego państewka do olbrzymiej potęgi światowej, że ekspansja jej jest podobna do zalewu potopu. Rozgrywa się proces, z którego całkowitej doniosłości nie możemy jeszcze zdać sobie sprawy, ale który niewątpliwie odbije się na losach całej kuli ziemskiej.

W ostatnich czasach mamy do zanotowania dwa walne zwycięstwa japońskie — jedno polityczne, drugie gospodarcze.

Polityczne, które niejako pieczętuje stan „Pax Japonica“ na Dalekim Wschodzie, wiąże się z wielką burzą, jaka niedawno wynikała spowodu deklaracji rządu japońskiego w sprawie Chin. Sensem istotnym tej deklaracji jest poproszenie o objęcie przez Japonię protektoratu nad Chinami.

Chodziło mianowicie o dostawy broni, dokonywane przez Amerykanów poszczególnym rządowi chińskiemu. Japonia zaprotestowała ostro przeciw temu, oświadczając, że nie występuje wprawdzie przeciw zasadzie otwartych drzwi, ale musi kontrolować sytuację chińską. Rząd japoński, głosząc deklarację, „nie pozwoli na żadne takie wystąpienia w Chinach, które, jego zdaniem, mogłyby pociągnąć za sobą zagrożenie pokoju na terytorium Chin“. Równocześnie zaś ambasador japoński w Waszyngtonie oświadczył, że Japonia uważa się za jedynego stróża pokoju w Azji Wschodniej.

Wystąpienie to wywołało niesłychaną burzę, i zdawało się, że w pierwszej chwili, że dojdzie do bardzo daleko idących komplikacji z Ameryką, Anglią i Sowieci. Mielśmy więc ostre demarche ambasadora amerykańskiego w Tokio, interpelacje w londyńskiej Izbie Gmin, gwałtowną burzę w prasie. Ostatecznie jednak cała historia skończyła się na niezamierzonym niemożności ustalenia jednolitego stanowiska między Anglią a Ameryką. Okazało się, że o jakimkolwiek zdecydowanym wystąpieniu obu państw przeciw Japonii nie może być mowy.

Po ostrych więc atakach prasy dyplomacja państw anglosaskich, zdając sobie sprawę z własnej bezsilności, musiała ustąpić, sal-

Bułgarski zamach stanu
przygotowany był w ciągu 6 miesięcyPoparcie dla nowego
rządu

SOFIA, 23.5. Urzędowa agencja telegraficzna donosi, że poszczególne partie zaczynają zajmować stanowisko wobec nowego rządu. Tak np. demokratyczna grupa Cankowa wydała odezwę, w której poleca swym członkom poparcie nowego rządu. Poparli też program nowego rządu inni politycy demokratyczni, jak również partia radykalna.

Pozostałe ugrupowania rozważają położenie w celu powzięcia odpowiednich uchwał. Między innymi Związek Oficerów Rezerwy odbył zebranie, na którym postanowili udzielić rządowi poparcia moralnego.

Przewrót
był przygotowany

WIEDEŃ, 23.5. Jeden z dzienników tutejszych podaje oświadczenie bułgarskiego ministra skarbu, Todorowa, dotyczące przewrotu w Bułgarii. Todorow oświadczył, że już w r. 1923 armia dokonała przewrotu, wtedy jednak nie osiągnął on celu. Jeżeli obecnie powtórnie urządzone zamach, zrobiono to po systematycznych przygotowaniach, które trwały sześć miesięcy. Już przeprowadzone lub też zamierzone reformy podziwiają rewolucjonizujący.

Mówiąc o polityce wewnętrznej, nowy premier bułgarski zaznaczył, iż rząd nie potrzebuje się spieszyć ze zwołaniem Izby, pragnie bowiem przedtem zorganizować wszystkie gałęzie życia publicznego. Jeśli parlament ma sprostać zadaniom, musi być gruntownie zreformowany, przeto dla załatwienia spraw gospodarczych do parlamentu powołani zostaną przedstawiciele odpowiednich organizacji.

Polityka zagraniczna

PARYŻ, 23.5 (PAT). „L'Oeuvre“ donosi, że poselstwo bułgarskie w Paryżu komunikuje w najbliższej przyszłości francuskiemu Ministerstwu Spraw Zagranicznych tekst noty nowego rządu bułgarskiego, dotyczącej polityki zewnętrznej. Przy tej sposobności dziennik zaznacza, iż nominacja posła bułgarskiego

wujac się tylko frazesami ale w istocie przyjmując do wiadomości stan faktyczny. Polega on zaś na tem, że Japonia może w tej chwili robić w Azji Wschodniej, co tylko zechce.

Zwycięstwo drugie dotyczy dziedziny ekonomicznej. Wyłoniło się ono w rokowaniach, jakie niedawno prowadzone były między Anglią a Japonią spowodu zalewu japońskimi towarami angielskich rynków dominjalnych i kolonialnych.

Chodziło specjalnie o eksport bawełniany. Japonia zalewa swymi towarami coraz bardziej wszystkie kraje, leżące dookoła Oceanu Indyjskiego i Spokojnego. Eksport jej do Europy stanowi pozycję zupełnie podrzędną. Rywalizacja jednak towarów japońskich na rynkach wschodnich — w Australji, Indjach, Afryce Wschodniej, a nawet w Ameryce Południowej i Środkowej — to niebezpieczeństwo godzące w same podstawy imperjum brytyjskiego.

W ciągu ostatnich dwóch lat

go w Paryżu, Batolowa, na ministra spraw zagranicznych jest wielce prawdopodobna. Batolow — dodaje dziennik — jest najbardziej frankofilskim Bułgarem.

Wspomniana nota podkreśla, iż nowy rząd bułgarski prowadzić będzie nadal politykę pokojową z bezpośrednimi sąsiadami Bułgarii, pogłębi zbliżenie z Jugosławją, a przedewszystkiem z Francją, uzna Sowiety, z którymi wznowione będą stosunki i walezy być energicznie ze synnym terrorystycznym komitetem macedońskim. Nota pominięciem prawdopodobnie dyplomatycznym

P. Beck w Belwederze
przed wyjazdem do Genewy

Minister Spraw Zagranicznych, p. Beck, przyjechał wczoraj w godzinach popołudniowych przez p. marsz. Piłsudskiego, z którym odbył półtoragodzinną konferencję. Stoi ona niewątpliwie w związku z wyjazdem min. Becka do Genewy, wyznaczonym na dzień 27 b. m.

Dnia 29 b. m. rozpoczynają się, jak wiadomo, w Genewie obrady Konferencji Rozbrojenia, a 30-go znajdzie się na porządku dziennym obrad Rady Ligi Narodów sprawa plebisytu w Zagłębiu Saary. Ponadto do Genewy

P. minister Seljamaa na Zamku
przyjęty przez p. Prezydenta

WARSZAWA, 23. 5. (PAT.). P. minister spraw zagr. Estonji, J. Seljamaa, w towarzystwie wicemin. H. Laretei i posła estońskiego w Warszawie, p. Pusty, złożył dziś przed poł. wizytę p. min. J. Beckowi.

O godz. 12-cj p. min. Seljamaa wraz z wicemin. Laretei i pos. Pustą złożył wizytę p. prezesowi rady min., prof. Kozłowskiemu.

O godz. 12.40 p. min. spraw zagr. J. Seljamaa w towarzystwie p. wicemin. spraw zagr. p. Laretei złożył wieniec na grobie Nie-

przemysł welniany w Japoni zwiększył przewóz surowców z 83 do 164 milionów jen, a zatem o 100 proc. Jeszcze silniej wzrósł eksport, bijący wszelką konkurencję wskutek niskich cen. Robotnicy japońscy pracują po 14 godzin dziennie, zarobki ich są fantastycznie niskie, rywalizując wprost z abożeja.

Rokowania tekstylne między Anglią a Japonią nie doprowadziły jednak do żadnego wyniku i w dalszym ciągu grozi wybuch wojny handlowej między obu państwami. Japończycy występują spokojnie z wszystkiego, co im Anglię mówili, ale od swego nie odstąpił. Anglia zaś jest bezsilna, gdyż nie ma możliwości obrony rynków dominjalnych za pomocą reglamentacji.

Japoni udało się mianowicie doprowadzić do takiego organicznego związania wzajemnych interesów, że zorientowani antyjapońsko Australijczycy muszą jednak kupować towary japońskie, gdyż eksport wełny australijskiej do Japoni stanowi dla nich kwestję bytu. Na podobnej

Dwa folwarki na pokrycie strat
Wycofanie skargi

przeciwko bar. Różyccze-Rosenwerthowi

W sprawie bar. Różycki - Rosenwertha zaszedł nieoczekiwany i sensacyjny zwrot. Bar. Różycka odpowiadał przed Sądem Okręgowym, oskarżony o dokonywanie ze szkodą dla interesów skarbu państwa rozmaitych transakcyj handlowych na stanowisku dyrektora Podlaskiej Fabryki Sa-

molotów. Transakcje Różycki na razili państwo państwo na krocie we straty. Wobec tego, iż zachodziło podejrzenie, że Różycka działał świadomie dla uzyskania osobistych materialnych korzyści pociągnięto go do odpowiedzialności karnej. Pierwsza instancja uniewinniła barona, gdyż brak było niezbitych dowodów winy. Od tego wyroku zaapelował prokurator, odwołując się do drugiej instancji. W Sądzie Apelacyjnym był już raz wyznaczony termin rozprawy przeciwko Różyccze; sprawa nie doszła do skutku dla całego szeregu względów formalnych.

Obecnie dowiadujemy się, że

prokurator wycofał skargę apelaacyjną od wyroku uniewinniającego na Różyckę, gdyż baron ustąpił dwa swoje folwarki na pokrycie szkód, jakie skarbu państwa poniósł spowodu jego działalności na terenie fabryki samolotów.

P. Jędrzejewicz
wiceprez. klubu B. B.

B. premier Janusz Jędrzejewicz powrócił ma. jak słychać, do prac organizacyjnych w klubie Bloku Bezpartyjnego. Zajmie on stanowisko wiceprezesa, poprzednio piastowane w klubie BB.

Moszek i Abram Majzlicowie
Skazani za oszustwo

Walter Moszka i Abram Majzlicowie zapadli w Sądzie Okręgowym wyrok. Przez cały dzień wczorajszego do późnego wieczora trwała ta sprawa, gdyż Majzlicowie, oskarżeni o fałszerstwo pchnocnictwa żony Moszki Majzlica i podjęcie kilkuset dolarów, bronili się wszelkimi sposobami, usiłując wykazać, że padli ofiarą pomyłki sądowej. W pewnym momencie, gdy rabin z Ostrołęki, Iechok Bursztyn, którego podpis także został sfalszowany, oświadczył, że nigdy podpisu Sura Majzlic nie poświadczal, Abram, ojciec Moszki, oświadczył, że to zostało sfalszowane celowo, gdyż tak domagała się Sura. Chodziło jej bowiem o to, że przez wystawienie fałszywego dokumentu trzymała w swych rękach męża, z którym pożył nie było szczęśliwe. Jest to znany trik stosowany w wypadku, gdy w grę wchodzi fałszerstwo dokumentów i gdy

dzieje się to pomiędzy małżonkami zydami.

Sąd nie dał wiary tłumaczeniom Abrama i Moszki Majzlicowie i uznał, że wina obu oskarżonych została w całej rozciągłości potwierdzona zeznaniami świadków oraz ekspertyzą grafologiczną. Ekspertyza wykazała, że fałszerstwa podpisów dopuścili się syn i ojciec. Sąd Okręgowy skazał ojca, Abrama Majzlica na rok więzienia, zmniejszając mu karę do połowy z amnestji; Moszka Majzlic skazany został na półtora roku więzienia. Jednocześnie sąd postanowił, ażeby w stosunku do Moszki zastosować środek zapobiegawczy w postaci kaucji 500 zł. do czasu złożenia pieniędzy lub papierów wartościowych na tę sumę nakazał tymczasowe aresztowanie. W ten sposób prosto z sali sądowej Moszek powędrował do aresztu, gdzie będzie przebywał do czasu złożenia kaucji.

Niedozwolona operacja
zakończona śmiercią

Doktor medycyny, Józef Ogrodowczyk, zamieszkały przy ul. Czerniakowskiej w Warszawie, stanął dzisiaj przed sądem pod zarzutem dokonania niedozwolonej operacji ginekologicznej, która zakończyła się śmiertelnym skutkiem.

Stefania Szalikowa, matka czwórki już dzieci, zwróciła się do lekarza, prosząc go o przerwanie ciąży. Lekarz wykonał zabieg tak nieśpieszliwie, że Szalikowa przewieziona do szpitala, zmarła. Doktor oskarżono o nieumyślne spowodowanie śmierci.

Dr. Ogrodowczyk, stanowiący przed sądem, tłumaczył się, że Szalikowa zgłosiła się do niego w stanie bezradzielnym, gdy była już po operacji, jakiej dokonała nieznana mu akuszerka. Operacja ta była tak nieudolnie przeprowadzona, że lekarz widząc nadzwyczaj ciężki stan pacjentki, przewoził ją osobiście do

szpitala, gdzie, mimo jego wysiłków, chorą zmarła. Ujemnie jednak wypadło orzeczenie całej komisji biegłych lekarzy, z prof. Grzywo-Dąbrowskim na czele, która zbadała nuda przyzwaną śmierci Szalikowej oraz stwierdzić, czy tłumaczenia doktora są prawdopodobne. Komisja ta stwierdziła, iż gdyby, zryjąc, że pacjentka przedtem operowana była przez kogoś innego, to należałoby wykluczyć możliwość osobistego zwrócenia się jej do lekarza, na skutek upływu krwi byłaby bowiem tak osłabiona, że niema mowy, aby osobiście mogła zjawić się u lekarza.

Wyrok w sprawie dr. Ogrodowczyka zapadnie dopiero późnym wieczorem, gdyż do sprawy powołano cały szereg świadków, zarówno mających udowodnić winę doktora, jak i świadków ze strony oskarżonego, którzy mają stwierdzić, że lekarz nie wykonywał nigdy tego rodzaju niedozwolonych zabiegów.

Memoriał 80-letniego żyda
w sprawie krzyża pamiątkowego

Do przyzwyd miasta wpłynął memoriał 80-letniego żyda, Wolfa Folmana, w sprawie błędnego ustawienia krzyża pamiątkowego w cytadeli na miejscu straceń Romuśda Traugutta i członków rządu narodowego powstania w r. 1863. Folman twierdzi, że do kładnie pamięta, gdzie odbyła się egzekucja, gdyż stał wówczas w tłumie i widział, jak wykonano wyroki śmierci, na członkach rządu narodowego.

Twierdzi on, że zubiennica stała nie w pobliżu ul. Konwiktorskiej, gdzie ustawiono krzyż pamiątkowy, lecz w pobliżu ulicy Sierakowskiej, gdzie obecnie znajduje się przystanek autobusów międzymiastowych. Autor memoriału wnosí wobec tego o przesunięcie krzyża pamiątkowe-

ge na rzeczywiste miejsce straceń.

Szwedzka
eskadra lotnicza
w Gdyni

SZTOKHOLM, 23.5 (PAT.). — Szwedzka eskadra lotnicza, która udaje się z wizytą do Gdyni, opuszcza Karlskronę 28 maja. Zabawia ona w Polsce sześć dni.

Eskadra składa się z sześciu samolotów. Załoga liczy 9 oficerów i 3 podoficerów. Do Polski udają się: komandor Oernberg, pułkownik Bjoernberg, kpt. Gaerdin, kpt. Afuhr, kpt. Wigert, kpt. Runius i kpt. Bergstroem oraz por. Haard i por. Bjuggren.

S. S.

Listy czytelników W sprawie kryzysu wśród lekarzy

Jak zapobiec coraz większej klęsce?

ABC w numerze z 1-go maja poruszyło bardzo żywotne zagadnienie — fakt, iż zdarzają się liczne wypadki, kiedy jedni lekarze zajmują po kilka dobrze płatnych posad, inni zaś nie mogą zdobyć nawet jednego, bodaj najskromniejszego stanowiska. Ja poruszyłem tę sprawę coraz wzrastającej nędy wśród lekarzy z zupełnie innego stanowiska, mianowicie pod kątem widzenia koniecznej reorganizacji Kas Chorych, czyli, jak to się teraz nazywa, Ubezpieczalni Społecznych.

Tu właśnie należałoby zabronić, jeżeli już samą instytucję uważać za konieczną, systemu lekarzy stałych a nie z wyboru. Także liczba godzin pracy dla wszystkich lekarzy powinna być jednakowa. Wtedy możnaby zwiększyć liczbę lekarzy i poprawić zarówno byt stanu lekarskiego, jak przedewszystkiem stan lecznictwa.

Rząd niemiecki w ostatnich czasach zezwolił na praktykę w Kasach Chorych tylko jednemu z małżonków lekarzy, wychodząc z założenia równomiernego podziału dochodów pośród lekarzy kasowych.

Ale istnieje jeszcze i drugi, skuteczniejszy sposób poprawy życia lekarzy. Tu omówimy bilans Kas Chorych z 1933 r., zaznaczając, że dane z lat poprzednich wykazywały wyższe jeszcze sumy.

Otóż w 1933 r., według oficjalnego sprawozdania, wszystkie 61 Kas Chorych na terenie Polski miały około 190 milionów złotych wpływu, z czego wydano: na zasiłki 26 milionów, na apteki 23 miliony, na szpitale 28 milionów, na profilaktykę 3 miliony i na przewóz chorych 4 miliony — razem 84 miliony. Na administrację gmachów wydano 2,5 mil., na administrację ogólną — 21 mil., na koszty ogólne — 17 mil., czyli na administrację wydano 40,5 mil. Jeżeli do tego dodamy, że także i w innych pozycjach mieściły się wydatki administracyjne, to ich suma będzie wyższa od 40,5 mil., czyli że stanowiąc będzie więcej niż 50 proc. tego, co wydano na zasiłki, apteki, szpitale, profilaktykę, przewóz chorych.

A teraz ile wydano na wynagrodzenie lekarzy? Samo wynagrodzenie lekarzy administracyjnych, nie mających nie wspólnego z lecznictwem, kosztowało 2,5 mil. złotych, na lekarzy ordynujących wydano 23 miliony złotych.

Wszystkich lekarzy ordynujących było około 3950, czyli że średnio każdy lekarz otrzymał za rok 5800 zł. Lekarzy administracyjnych było około 100, czyli otrzymał każdy z nich średnio 23000 zł. rocznie, to znaczy o 400 proc. więcej, niż lekarz ordynujący.

Ogółem tedy w 1933 r. lekarze pobrali przeszło 25 milionów złotych. Ponieważ wszystkie wydatki Kas

Chorych, oprócz administracji i wynagrodzenia lekarzy, wynoszą 84 miliony, pozostaje więc na te dwa działy 106 milionów złotych.

Gdyby nie było ambulatorjów, administracji, gmachów własnych i wynajętych, plejady urzędników w tych ambulatoriach do zapisywania pacjentów do lekarzy, cała suma 106 milionów pozostałaby wolna.

W całej Polsce jest 11.000 lekarzy. Z tych około 2000 jest lekarzy wojskowych, administracyjnych, samorządowych i nie życzących sobie pracować z tych lub innych względów w Kasach Chorych. Pozostaje więc około 9.000 lekarzy, którzy mogliby pracować w Kasach Chorych jako lekarze z wolnego wyboru.

Gdyby te całe wolne 100 milionów poszło na opłacenie zatrudnionych 9.000 lekarzy, to na każdego z nich wypadłoby po 11.000 zł. rocznie. Wszyscy więc lekarze mieliby dostateczne utrzymanie. Ale wystarczyłoby, gdyby każdy z nich zarabiał po 8.000 zł., a wtedy wynagrodzenie wszystkich wyniosłoby 72 miliony zł. Pozostałe zaś 28 milionów mogłoby iść na obniżenie składek od ubezpieczonych, które wynoszą obecnie przeciętnie 90 zł. na jednego członka, a wynosiłyby 70 zł., czyli około 25 proc. mniej. Tym sposobem zostałaby usunięta nie tylko nęda, jaka panuje wśród lekarzy, nie tylko zostałaby usunięta niesprawiedliwy podział dochodów, ale przyniosłoby to nawet ulgę i ubezpieczonym: zmniejszyłby się ciężar świadczeń, a pomoc lekarską, jako podzieloną między wszystkich lekarzy, byłaby znacznie wydatniejsza.

Jeżeli weźmiemy pod uwagę wartość gmachów własnych Kas Chorych, co wynosi około 234 miliony złotych, to przyjdzie do wniosku, że uzyskana z ich sprzedaży suma również przyznalaby się do dobrobytu ubezpieczonych przez obniżenie składek.

Warszawska Kasa Chorych w 1933 r. miała wpływu około 42 mil. zł., a ubezpieczonych było 260 tys. czy-

li gdyby wszyscy mieszkańcy Warszawy byli ubezpieczeni, to wydatek na ten cel wyniósłby przeszło 200 milionów, czyli dwa razy tyle, ile wydaje miasto nie tylko na pomoc lekarską, ale w ogóle na wszystkie potrzeby, jak np. oświata, bruk, oczyszczanie miasta, szpitale, komunikację itd. Tu się rzuciła niewspółmierność wydatków Kasy Chorych z tem, jakie ona przynosi korzyści.

Niedorzeczność takiej kalkulacji Kasy Chorych sama rzuca się w oczy. Jak rząd przekonał się, że granice ubezpieczeń społecznych zostały zbyt szeroko zakresłone i dlatego obecnie je ścieśnia, tak również powi-

nien on dojść do przekonania, że i system ambulatoryjny jest przeżytkiem, istniejącym oprócz Polski tylko w Rosji sowieckiej.

Wydatki na jednego chorego w Kasach zachodnich, gdzie istnieje wolny wybór lekarza, wynoszą znacznie mniej, aniżeli w pozostałych częściach Polski. Należy więc wprowadzić w Ubezpieczalni wolny wybór lekarza.

Poprawa materialnego bytu lekarzy bezwarunkowo wpłynie i na poprawę bytu innych zawodów, które również zastanawia się nad możliwością poprawy swojego bytu.

Dr. M. Sz.

Srebro na pokrycie banknotów Nowe posunięcie Roosevelta

WASZYNGTON, 22. 5. Prezydent Roosevelt wydał orędzie w sprawie srebra. Orędzie to zaleca udzielanie rządowi pełnomocnictw do wydawania ustaw, mających wprowadzić pokrycie srebrem obiegu pieniężnego. To pokrycie srebrem stanowić ma 25 proc. ogólnego pokrycia. Jednocześnie też orędzie domaga się

pełnomocnictw w kierunku przedjęcia całego zapasu srebra monetarnego w państwie, o ile to srebro nie jest używane na cele przemysłowe.

Jednocześnie przedstawiony został projekt odpowiedniej ustawy. Nabywanie, przywóz i wywóz srebra będzie zakazany.

Gruntownej reformy ustroju domagają się neosocjaliści

PARYŻ, 22. 5. W ciągu dalszych obrad kongresu neosocjalistów poseł Cayrel zreferował projekt reformy państwa. Referent postawił wniosek, aby premiera wybierał parlament na czas określony. Premier dobraćby sobie ministrów, których liczba zostałaby ograniczona. Wypowiadał się też referent za zmniejszeniem liczby posłów oraz za zastąpieniem senatu przez wyższą radę gospodarczą. Referent domagał się wreszcie grun-

townej reorganizacji sądownictwa i administracji.

W dyskusji kongres postanowił domagać się reformy konstytucji, która, jak wiadomo, pochodzi z r. 1875. Sprawa reformy wyborczej wywołała bardzo ożywioną debatę. W zasadzie przyjęto wniosek, domagający się proporcjonalnego głosowania na listy. W związku z sytuacją, jaką wytworzyły we Francji wypadki 6 lutego, kongres upoważnił ministra Marquet do pozostania w obecnym rządzie.

Nadchodzące lato będzie normalne pisze pewien meteorolog francuski

Jedno z pism francuskich, w związku z długotrwałą posuchą i piękną pogodą, jakie mieliśmy w ciągu całej wiosny, zadaje sobie pytanie, czy ta pogoda się utrzyma.

Na pytanie to odpowiada, że ta ewentualność jest bardzo wątpliwa, szczególnie ze względu na to, że wieś potrzebuje gwałtownie długotrwałych deszczów. Wprawdzie we Francji posucha nie dała się jeszcze tak dotkliwie we znaki, jak np. w Stanach Zjednoczonych czy też Europie wschodniej, to też możemy spodziewać się dobrych zbiorów, jednakowoż dzisiaj już można stwierdzić, że nie będą one tak świetne, jakie miała Francja w r. 1933.

Dalsza posucha bardzo dotkliwie odbiłaby się na stanie rolnictwa francuskiego, nie przynosząc specjalnego zadowolenia mieszkańcom miast. Toteż można nęgać stwierdzić, że łatwo pogodziłbyśmy się z kilkoma nawet bardzo burzliwymi dniami, zważywszy na wielkie korzyści, jakieby one przyniosły naszej matce — żywności.

A czy należy obawiać się posuchy? Na to pytanie autor odpowiada, że szanować będzie konstytucję i inne ustawy Republiki. Mandat prezydenta trwa lat 7. Nikt nie może piastować stanowiska prezydenta przez okres dłuższy, niż obejmujący dwie następujące po sobie kadencje. To postanowienie konstytucji nie odnosi się do pierwszego prezydenta Republiki, Masaryka.

T. G. Masaryk wybrany został po raz pierwszy dnia 14 listopada 1918 roku przez Rewolucyjne Zgromadzenie Narodowe. Masaryk znajdował się wówczas jeszcze zagranicą. Przy tej sposobności Zgromadzenie Narodowe przez usta swego przewodniczącego, Karola Kramarza, proklamowało uroczyste zerwanie wszelkich więzów, łączących naród czechosłowacki z monarchią austro-węgierską i domem habsbursko-lotaryńskim.

W wykonaniu postanowienia konstytucji z dnia 29 lutego 1920 r. odbyły się po wyborach powszechnych do Zgromadzenia Narodowego nowe wybory prezydenta w dniu 27 maja 1920 r. Po raz trzeci wybory odbyły się dnia 27 maja 1927 r.

Zgon kobiety-szpiega przed rozprawą sądową

Wczoraj na cmentarzu żydowskim w Warszawie odbył się pogrzeb matki słynnego szpiega międzynarodowego, Ernestyny Ładowskiej (Żelazna 89), która przed kilku miesiącami skazana została przez Sąd Okręgowy w Warszawie za współdziałanie w szpiegostwie na 2 lata więzienia. Sprawa w Sądzie Apelacyjnym znajduje się na wyciągnięcie w dniu 6-go lipca r. b. Ładowska, która zwolniono z więzienia spodziewając się poprawy zdrowia, nie doczekała więc rozprawy apelacyjnej.

Na cmentarzu wygłosił przemówienie niejaki Szymon Perec, który w mowie swej podkreślił, iż Ładowska była bardzo dobrą żoną, matką i obywatelką kraju.

Zagadka śmierci porucznika wyjaśniona

Duży posmak sensacji wielkomięskiej ma spawa zagadkową śmierć śp. por. Stefana Uhnasta, który wraz z żoną rotmistrza Okulicza - Kazarynową przebywał w miaszkach Mejerów przy ul. Marszałkowskiej 48. Początkowo istniało podejrzenie, że U. padł ofiarą zabójstwa. W związku z tem zatrzymano jego towarzyszykę, która też narazie przyznała się do zbrodni. Na tej podstawie została aresztowana.

Wczoraj zagadka śmierci zo-

stała definitywnie, wbrew różnym kłazącym wersjom, wyjaśniona. Ś. p. por. U. popełnił samobójstwo: ustaliła to sekcja sądowa - lekarska, dokonana przez prof. Grzywo - Dąbrowskiego.

Sekcja wykazała, iż śmierć nastąpiła od kuli rewolwerowej, wymierzona w skroń z bliskiej przestrzeni.

Na tej podstawie p. Kazarynowa została zwolniona z aresztu. Śledztwo prowadzi sędzia śledczy 6-go rewiru.

Przemyt ludzi i szantaż Herszt Wald wytłomaczył się

Niezwykła sprawa o przemyt ludzi do Rosji sowieckiej i z Rosji do Polski znalazła się wczoraj na wyciągnięcie Sądu Grodzkiego w Warszawie. Procederem tym zajmował się żyd. Na Kresach Wschodnich istniały specjalne kadry przewodników, przeprowadzających ludzi przez zieloną granicę. Centrala tego zyskownego przedsiębiorstwa mieściła się w Warszawie. Jeżeli aferzystom nie udało się przemycić kogoś przez granicę, szantażowano rodzinę i amatora podróży groźbami powiadomienia władz.

O uprawianie tego właśnie procederu oskarżony został Herszt Wald, który stanął przed sądem, na skutek doniesienia niejakiej Kaganowej. Syn Kaganowej zamierzał powrócić z Rosji sowieckiej do Polski i matka zwróciła się do Walda, który, za cenę 2.000 dolarów, miał przeprowadzić przez granicę jej syna. Sprawa wlokła się całymi miesiącami, aż wreszcie Kagan wrócił do Polski za legalnym paszportem. Wówczas

Wald zaczął domagać się wypłacenia 2000 dolarów, dowodząc, że przyczynił się do powrotu syna.

Gdy matka odmówiła żądaniom, rozpoczęły się szkany, organizowane prawdopodobnie przez aferzystę. Co pewien czas do mieszkani Kaganowej przechodziła policja lub funkcjonariusze Straży Granicznej, przeprowadzając rewizję w poszukiwaniu nielegalnych papierów lub kontrabandy. Kaganowa podała skargę do sądu, oskarżając Walda o szantaż, przypuszczając bowiem, że jest organizatorem szkany.

Przed sądem Wald dowodził swoją niewinnością i mówił, że rodzinę Kaganów szkanywała rodzona córka Kaganowej, która w ten sposób chciała zmusić matkę do zapłacenia jej całego majątku. Powrót brata nie był na rękę siostrze, która zagarnąć chciała cały majątek.

Po przeprowadzonej rozprawie ogłoszony został wyrok uniewinniający z braku dowodów.

Walka policjanta z więźniem na sali sądowej

SOSNOWIEC, 23. 5. — Sąd Okręgowy w Sosnowcu był dziś widownią niezwykłego zajścia. Oto po rozprawie sądowej przeciwko znanemu złodziejowi, Stefanowi Wydmańskiemu, którego skazano na rok więzienia, jeden z policjantów odprowadzał go do pomieszczenia dla więźniów.

Na korytarzu Wydmański wyja-

w pewnej chwili z kieszeni zyletkę i podciął sobie nią żyły w ręk. Gdy policjant usiłował mu przeskoczyć, Wydmański rzucił się na niego, pociął mu mundur oraz lekko skaleczył. Wówczas policjant strzelił z rewolweru, raniąc Wydmańskiego ciężko w pierś. Rannego odwieziono w stanę bez nadziejnym do szpitala.

Przez otwór w murze chcieli zbiec więźniowie

SOSNOWIEC, 23. 5. — We wtorek, około godz. 3 rano, wartownik więzienia w Sosnowcu zauważył na dachu sąsiedniej szopy dwu znanych włamywaczy, którzy usiłowali wybić w murze otwór. Gdy włamywacze spostrzegli wartownika, jeden z nich zeskoczył z dachu na podwórce sąsiedniej posesji, drugi zaś skoczył na dach przylegającego domu i zbiegł. Przytrzymał jednego z

włamywaczy, niejakiego Bratkowski, który przed kilku dniami zbiegł podczas eskortowania go z sądu do więzienia. W godzinach południowych został ujęty jego współpłk, Czesław Chatyś.

Obaj włamywacze chcieli wydrążyć otwór w murze, aby ułatwić więźniom ucieczkę. W tem samym miejscu wybit był otwór w roku 1931, przez który zbiegło kilku więźniów.

Jabłoń i jabłko Ojciec i syn przed sądem

KATOWICE, 23. 5. Przed Sądem Okręgowym rozpocznie się wkrótce rozprawa przeciwko Leonowi Kowalczykowi, oskarżonemu o szereg oszustw. Kowalczyk obelżył rozmaite firmy i osoby, wydając od nich ofiary i datki, rzekomo na cele społeczne. Kowalczyk uzyskał tą drogą około 2000 zł.

W aferę hochstaplera wmieszany był ojciec jego oraz brat. Rodzina

jednak pokłóciła się z sobą i ojciec, Józef Kowalczyk, zdemaskował oszustwa syna, a nadto wystąpił obszernie doniesienie do władz wojewódzkich.

Za to Sąd Okręgowy skazał Józefa Kowalczyka (ojca) na 6 miesięcy więzienia oraz na 200 zł. grzywny; Leon Kowalczyk zaś, który fałszywie oskarżył naczelnika gminnego w Chropaczowie, dostał 7 miesięcy więzienia.

Sensacyjna rewizja u adwokata lwowskiego

W kołach adwokatów lwowskich omawiana jest sensacyjna wiadomość o rewizji u jednego z przedstawicieli palestry i jego aplikanta. Adwokat ten miał jakąś sprawę i występował w charakterze zastępcy prawnego przed Sądem Pracy. Gdy sędzia zatała odnośnego aktu, sekretarz stwierdził, że on zaginął i to na dwa dni przed rozprawą, gdy był w jego biurze właśnie ów adwokat przeglądając odnośne akta.

Sędzia zrobił z tego doniesienia sekretarza zapiszek urzędowych, który w normalnym biegu rzeczy został przedłożony prokuraturze. Prokurator wydał nakaz rewizji, którą też przeprowadzono: to zarówno w kancelarii jak i mieszkaniu prywatnym adwokata oraz u jego aplikanta.

Wynik rewizji był negatywny. W niedługi czas potem, okazało się, że zaginiony akt wraz z in-

nymi aktami znajdował się w jednym z wydajów Sądu Okręgowego, dokąd został przestawiony z Sądu Pracy.

Komisarz w Zw. Stąg Chrześc.

Spawodu zawieszenia działalności Związku zawodowego chrześcijańskiej służby domowej, mającego swą siedzibę przy ul. Krzywej 14, niebawem obejmie zarządzanie majątkiem tej instytucji specjalnie powołany komisarz. Na to stanowisko upatrzone dawnego działacza Chrześcijańskiej Demokracji, znanego na terenie zarządu miasta, zwłaszcza dawniej, p. Koralewskiego.

Ponieważ p. Koralewski jest już w starszym wieku, prawdopodobnie doborze sobie młodszego pomocnika.

Niebawala dotychczas
Wielka wyprzedaż przedsezonowa
aparatów fotograficznych najprzedniejszych
marek po cenach rewolucyjnych
„FLAMMARION”
96 MARSZAŁKOWSKA 96

Wybory prezydenta w Czechosłowacji

Po raz czwarty w historii Republiki Czechosłowackiej Izba Posłów i Senat, tworzące Zgromadzenie Narodowe, powołane zostały do dokonania wyboru prezydenta republiki, którym będzie znów T. G. Masaryk.

W myśl postanowienia konstytucji prezes Rady Ministrów, Malypetr, zwołał Zgromadzenie Narodowe, wyznaczając datę wyborów na czwartek dnia 24 maja r. b. o godz. 9.30. Tym razem wybory odbyły się w historycznej sali, zbudowanej w latach 1498 — 1502 na zamku królewskim z rozkazu króla Władysława II Jagiełły. Sala ta, używana w stylu czystego gotyku, posiada 62 metry długości, 16 metrów szerokości i 13 metrów wysokości.

Zgromadzenie Narodowe, które składa się z 300 posłów i 150 sena-

torów, liczy obecnie 488 członków. Dla ważności wyborów prezydenta obecnych musi być w Zgromadzeniu Narodowym więcej niż połowa całej liczby, to znaczy więcej, niż 244 członków. Wybrany zostaje kandydat, który uzyskał co najmniej 8/5 głosów wszystkich obecnych członków Zgromadzenia. Głosowanie jest tajne i odbywa się za pomocą kartek. Wybrany może być każdy obywatel Republiki bez względu na płeć w wieku co najmniej lat 35. Wyborom przewodniczył marszałek Izby Posłów (obecnie Franciszek Staneček), przewodniczącym Zgromadzenia będzie marszałek Senatu (obecnie Franciszek Soukup).

Uroczyste złożenie przysięgi przed Zgromadzeniem Narodowym odbędzie się po wyborach. Elekta składa przy-

Przed wyborami samorządowymi

Praktyki wyborcze

W nadchodzącą niedzielę maja odbędą się wybory do rad miejskich w 335 miastach Polski. W kilkunastu miastach głosowanie odbędzie się w dwa tygodnie później, 10 czerwca. W ten sposób, po przeprowadzeniu analogicznych wyborów w miastach województw zachodnich i południowych w grudniu z. r., nowy samorząd miejski będzie niebawem ukonstytuowany, z wyjątkiem tylko Warszawy, w której rozpisanie wyborów ciągle jeszcze się odwołuje: widocznie p. komisarz Kosiński nie może tak łatwo zakończyć prac dokola urabiania terenu pod kampanię wyborczą dla obozu rządowego.

Pisma sanacyjne zapowiadają już teraz, że listy B. B. odniosą w nadchodzących wyborach takie same triumfy, jak w grudniu. Nic w tem dziwnego. W szeregu

23.V.1934.

W Izbie Gmin półcień

W Izbie Gmin w Londynie 18-go b. m., na ostatnim posiedzeniu przed rozejściem się na dziesięć dni, odbyła się posiedzenie, mające w sobie zarodki t. zw. wielkiego dnia. Mówi się o polityce granicznej. A wszakże 20-go b. m. w Genewie rozstrzygają się losy Konferencji Rozbrojeniowej, a więc oczekuje się, że sir John Simon, po mowach przedstawicieli stronnictw, powie, jaka jest polityka rządu J. Kr. Mości.

I doznaje się zawodu. Liczba mówców dopisała. Przemawia ich, z trzech grup, większość rządowej, oraz opozycji labourystów i liberałów, kilkunastu. Ale nie zjawiają się mowcy najbardziej oczekiwani. Sir Austin Chamberlain, b. minister spr. zagr., który mógłby być przedstawicielem poglądu zachowawczej większości, uległ w przeddzień wypadkowi samochodowemu. Nie staje również w szranki p. Winston Churchill, który, należąc do większości rządowej, mówi jednak zwykle raczej w swoim imieniu, ale za to odgłos ma szeroki. Tym razem mówi raczej drugi rząd.

Nie to jednak byłoby głównym brakiem. Bo ostatecznie w mowie sir Stafford Crippsa, który, jako przewodca Labour Party w zastępstwie chorego Lansbury'ego, zaczyna rozprawę pytaniami i zarzutami opozycji, były poglądy wyraźnie zarysowane i dające pole do objaśnień rządowych. Co więcej, mówcy z ław poselskich poruszyli rozbieżnymi zdaniem wszystkie ważne sprawy, jedni przeciw Japonii, a drudzy za przyjaźnią z nią, jedni twarzą a drudzy miękko o Niemczech, jedni za znalezieniem się Rosji w Lidze Narodów a drudzy głucho, jedni za Ligą Narodów a drudzy za sojuszem Anglii z Francją i Włochami. Pola do rozpędu i pobjedek do wyjaśnienia zatem nie brakowało.

Zawiódł jednak sir John Simon, który zrobił wszystko, co było po ludzku możliwe, aby nikt nie mógł dostrzedz, jaka jest i będzie polityka Anglii. Była to doskonałość zamazania. Nawet Anglik, który lubią taką mglistość, tym razem w rozmowach stwierdzają, że nie tego oczekiwali.

A może jednak ta powściągliwość także coś znaczy. W tej chwili mocno zarysowuje się polityka Francji, która dąży do rozstrzygnięcia. Gdyby Anglia miała zamiar przeciwstawić jej swoją odmienną politykę, co p. MacDonald tak zawsze lubił, znalazłoby to pewnie jakiś wyraz. Widocznie istnieje raczej skłonność do nierozbijania sobie głowy mrzonkami o rzeczywistość.

W każdym razie p. Baldwin, właściwy wódz większości, w zakończeniu rozprawy główny nacisk położył na to, że Anglia, aby cokolwiek zrobić dla pokoju, musi sama być mocna i odpowiednio uzbrojona.

St. St.

Londyn, 19. V. 34.

Przy bólach w żołądku, ściskaniu w dołku, obstrukcji, gniciu w kiszki, zaleca się stosować wodę gorzką „Franciszka-Józefa”, biorąc wieczorem przed uśnięciem się na spoczynek pełną szklanek takowej.

miast drobniejszych doprowadzono do tego, że poza listą prądową nie została zgłoszona żadna inna, tak, że już i bez głosowania ludności nowe rady miejskie będą opalone przez B. B. W woj. wołyńskim na 17 miast, w których rozpisano wybory na niedzielę, głosowanie odpadnie w 8-miu spowodu niezgłoszenia list konkurencyjnych, w woj. nowogrodzkiem takich miast, na ogólną liczbę 10, jest aż 8, w woj. białostockim 5 itd.

Liczba miast i okręgów, w których nie dojdzie do głosowania, rośnie z dnia na dzień, tam bowiem, gdzie się nie udało sanacji uniemożliwić zgłaszania list niezależnych, odbywa się na wielką skalę ich masowe unieważnianie. B. B. poza legionistami, Peowikami i Strzelcami oraz kilku jeszcze całkowicie przez siebie opowanymi organizacjami, a w sferach robotniczych niewielkie wpływy mającym Z. Z. Z., nie posiada żadnego głębszego oparcia w społeczeństwie, jakkolwiek pod odezwaniami wyborczymi figurują podpisy dygnitarzy najrozmaitszych organizacji społecznych (w Łodzi aż 160, a nawet w niewielkim Ciechanowie 24). Podpisy te bowiem składane są przez zainteresowanych pod wpływem rozmaitych nacisków i względów oportunistycznych a nie rzadko są samozwańcze lub nawet umieszczane pod odezwaniami bez wiedzy i zgody zainteresowanych.

Masowe unieważnianie list

W tym więc stanie rzeczy jedynie masowe unieważnianie list innych ugrupowań może polepszyć szanse B. B., ograniczając lub nawet całkowicie usuwając konkurencję. Postępuje się przytem wedle metod, wypróbowanych już przy wyborach sejmowych w roku 1930, otąd jednak znacznie jeszcze udoskonalonych. Skreślanie podpisów wyborców, jako rzekomo bez ich wiedzy lub należytej świadomości umieszczonych pod zgłoszeniami kandydatów, odbywa się masowo. We Lwowie na długo jeszcze przed terminem zgłaszania list kandydatów starostwo grodzkie przygotowało w dziesiątkach tysięcy egzemplarzy formularze, na których mają komisje wyborcze spisywać protokoły o unieważnianiu podpisów. Dokument ten zasługuje na uwiecznienie. Brzmi on jak następuje:

Załącznik do listy kandydatów Nr. ... Zakres działania zlecony przez Przewodniczącego Główniej Komisji Wyborczej.

Zasada prawna § 19 regul. do Rad miejskich

Protokół

spisany dnia — w — z — zam. — który na stosowne pytania podał: Lista kandydatów dla okręgu wyborczego Nr. ... oznaczona kolejnym Numerem ... którą własnoręcznie podpisałem nieczytając treści listy nie jest mi znana i nie mogę zapodać ani jednego nazwiska spośród osób kandydujących z tej listy. Podpis swój pod powyższą listę położyłem niezdając sobie bliżej sprawy z tej czynności, nie przypominam sobie też, czy na białym, który podpisywałem nazwiska kandydatów były już uwidocznione, podpis zaś umieściłem raczej z grzeczności.

Tak zeznałem

podpis zeznającego imię i nazwisko Tożsamość osoby zeznającego stwierdziłem

1) na podstawie okazanego mi dowodu tożsamości wystawionego przez

z daty — Nr. —

2) na podstawie zaświadczenia świadków:

a) — zam. — legitymującego się dowodem osobistym z daty — Nr. —

b) — zam. — legitymującego się dowodem osobistym z daty... Nr. —

Podpisy świadków: Podpis badającego:

Dziwne sprawdzanie podpisów

Na podstawie tak gruntownych przygotowań przeprowadzono w dniach ostatnich, głównie w same Zielone Świąta, wielką kampanię, polegającą na wzywaniu wyborców do komisji wyborczych, aby „stwierdzić autentyczność ich podpisów” pod listami kandy-

dackimi. Ze Lwowa, Rzeszowa, Kutna i szeregu innych miast na pływają informacje o najjaśniejszych pod tym względem nadużyciach: wezwania doręczano w ostatniej chwili, wyborcy, którzy przybyli o 5 minut po wezwaniu, uznawano za wycofującego swój podpis, setki ludzi musiały w niesłychanym tłoku czekać (nieraz poza północ), aby ich załatwiono, ale kto się oddalił, tego podpis już przepadał. Bywały zresztą także wypadki rozmyślnego fałszywego informowania wyborców przez policję, że mogą przyjść na jutro: chodziło bowiem tylko o uzyskanie pretekstu do skreślenia ich podpisów.

Wobec tych zaś, którzy przetrwali te wszystkie szkany, stosowano najrozmaitsze „perswazyje”, aby uzyskać ich podpis pod protokołem, którego treść przytoczyliśmy wyżej.

Obrona komisarzy wyborczych

Praktyki tego rodzaju stosowano do najwybitniejszych nawet wyborców, m. in. do sen. Głębickiego we Lwowie, posła Liwo w Rzeszowie i innych. Oczywiście, że wysłano szereg protestujących depesz do p. premiera Kosińskiego i do ministra Spraw Wewnętrznych. Jak jednak ustosunkowuje się obóz rządowy do tych praktyk wyborczych, stosowanych przez lokalne władze, dowodzi dzisiejszy artykuł „Kurier Poranny”, w którym znajdujemy energiczną obronę komisarzy wy-

borczych. Dziennik sanacyjny stara się sprawę tak przedstawić, jakoby dotychczas wkraśli się „zwyczaj dosyć beceremonjalnego traktowania podpisów pod listami kandydatów”, jakoby podpisy były nieraz „fabrykowane” lub zbierane przed wpisaniem kandydatów i jakoby... dopiero teraz nie było „beceremonjalnego traktowania podpisów...”

„Kurier Poranny” nie cofa się nawet przed nieprzyzwoitością kpinami, gdy np. na temat zażalenia posła Liwo z Rzeszowa, iż 170 wezwanych wyborców musiało czekać w wazutkim i ciasnym korytarzu, zauważa, że „szerokość korytarza nie będzie miała żadnego wpływu na wynik wyborów”. Dalej zaś czytamy:

„Liczba zakwestjonowanych podpisów świadczyć może jedynie o tem, że komisja wyborcza miała uzasadnione podstawy do kwestjonowania poważnej liczby podpisów...”

Co jednak będzie, jeśli i te wszystkie praktyki nie osiągną skutku? Dziennik sanacyjny odpowiada:

„Jeżeli wątpliwości komisji okazały się bepodstawne, świadczyć to będzie jedynie o tem, że praktyka sprawdzania podpisów stosowana już przy wyborach do gmin wiejskich położyła kres niewłaściwym zwyczajom stosowanym dawniej podpisywania list kandydatów w zastępstwo...”

Takiego cynizmu nie spotykaliśmy jeszcze dotąd w dyskusjach politycznych. Dowodzi on tylko, jak bezprawne są stosowane obecne praktyki.

Budżety samorządowe na tle kryzysu

954 — 748 — 620 — 550 milionów

Ogłoszone ostatnio przez Główny Urząd Statystyczny zestawienie wykazuje, że globalna cyfra preliminowanych wydatków samorządowych za r. 1933-34 wynosi 624 miliony złotych, globalna zaś suma preliminowanych dochodów 620 milionów złotych. Preliminowana cyfra wydatków nie została w zupełności osiągnięta, tem bardziej, że w skład tej cyfry wchodziło 82 miliony złotych, przeznaczonych na wydatki inwestycyjne nadzwyczajne.

Z porównania cyfr budżetowych z latami poprzednimi wynika, że budżety samorządowe z każdym rokiem stopniowo kurczą się. I tak w roku budżetowym

1930 na 31 dochody samorządu wynosiły 954 miliony, a w r. 1931-32 już tylko 748 milionów, co do możliwości w r. 1934-35 przypuszcza się, że zarówno dochody, jak i wydatki budżetowe samorządów spadną o dalsze 10 proc. i osiągną poziom maksimum około 550 milionów.

Udział samorządów w globalnej cyfrze preliminowanych wydatków na r. 1933-34 przedstawia się następująco: miasta wydzielone uczestniczą w kwocie 297 milionów złotych, sejmiki powiatowe i powiatowe związki komunalne 116,5 milj. zł., gminy wiejskie 111,5 milj. zł., a miasta niewydzielone — 85 milionów zł.

Bilans PAST-y

12 proc. dywidendy — kosztem abonentów

Rachunek zysków i strat Polskiej Akcyjnej Spółki Telefonicznej wykazuje wpływ z abonentów telefonicznych w sumie 27,5 milionów złotych, a wydatki na utrzymanie przedsiębiorstwa w ruchu i konserwację wszelkich jego urządzeń w kwocie 13,5 milionów złotych.

Z pozostałych 14 milionów zapłacono 2,3 miliony złotych podatków dochodowych, 5,8 milionów przeznaczono na amortyzację majątku, 0,5 miliona na kapitał zapasowy, a 5 milionów wypłacono akcjonariuszom tytułem dywidendy od 42 milionów kapitału akcyjnego.

Jest rzecz jasna, że niezwykle, jak na czasy kryzysowe, dywidenda opiera się na nadmiernych

opłatach za abonament. Szwedzki kapitał nie ma powodów do utyskiwania.

Wystawa prac

Dnia 24 b. m., o godz. 17-cj, w lokalu przy ul. Miodowej 6 I piętro nastąpi otwarcie Wystawy prac Wychowanków T-wa Pomocy Dzieciom i Młodzieży Polskiej z Kresów. — Wejście za zaproszeniami.

Od dn. 25 do 29 b. m. Wystawa otwarta będzie od 10 rano do 10 wiecz. wejście bezpłatne. Atrakcją na Wystawie będzie loteria fantowa posiadająca moc różnorodnych fantów, bilety a 50 gr. oraz wieczorem od 8 — 9 popisy Wychowanków.

Co czeka wieś polską w r. 1934-35

Fatalne widoki kampanji zbożowej

Okres, przednówkowy stoi pod znakiem załamania się cen zbożowych w pierwszej połowie maja. Zamiast normalnej sezonowej wyższości cen — uległy one dalszej redukcji, uderzając dotkliwie znaczną część rolników, korzystających z kredytu zastawowego, i wywołując na wsi zarówno wśród ziemian, jak i wśród włościan nastroje wręcz paniczne. Już teraz rolnicy „delektują się” myślą o cenie 8 złotych za korzec żyta, jako przypuszczalnej cenie w okresie poźniowym.

Jakie w tej sytuacji przedstawiają się widoki na najbliższą przyszłość? Jakże zadania stają przed polityką zbożową w roku 1934/35?

Będzie to zależeło w głównej mierze od tegorocznych zbiorów i od ustosunkowania się wewnętrznej podaży do wewnętrznego popytu. Ponieważ sytuacja na rynku światowym nie uległa prawdopodobnie w zakresie ceny krajowej, dlatego też decydującym czynnikiem będzie wspomniane wewnętrzne ustosunkowanie się podaży i popytu.

Podaż zboża zależy od urodzaju. Czynniki ten nie da się dotychczas określić. Ostatni okres suszy wyrządził wprawdzie dość znaczne szkody, mogą być one wszakże w dużym stopniu wyrównane. Oczywiście, zdecydowany nieurodzaj wywołałby w zakresie ceny krajowej, dlatego też decydującym czynnikiem będzie wspomniane wewnętrzne ustosunkowanie się podaży i popytu.

Ala stałmy na gruncie przypuszczenia, że zmian większych nie będzie. Co wówczas? Jest rzeczą jasną, że położenie będzie jeszcze trudniejsze, niż w zeszłym roku.

Przedewszystkiem pojemność rynków zbytu uległa ograniczeniu. Zwiększyły się możliwości eksportu zagranicę, odbierając poważniejsze znaczenie polityce premijowania wywozów,

zwłaszcza, że sytuacja w skali światowej nie wykazuje żadnych istotniejszych zmian. Rynek wewnętrzny przejawia również tendencję zmniejszenia, popytu, aczkolwiek pewne możliwości in plus można zanotować w związku z ostatnim wzrostem zatrudnienia.

Następnie wyczerpanie finansowe

Ks. Biskup Malecki przyjął ostatnie Sakramenta św.

Wskutek nieoczekiwanego pogorszenia się w zdrowiu JE. Ks. Biskupa Maleckiego, znajdującego się w sanatorium SS. Elżbietanki, JE. Ks. Arcybiskup Marmaggi, Nuncjusz Apostolski, odwiedził w niedzielę 20 b. m. dostojnego chorego i przy tej okazji udzielił mu Sakramentu Ostatniego Oleju św. namaszczenia, który chory przyjął z największą pobożnością i zbudowaniem. Na wiadomość o pogorszeniu się stanu zdrowia

wia Ks. Biskupa, Ojciec św. nadesłał za pośrednictwem Kardynała Sekretarza Stanu na ręce Ks. Nuncjusza, telegram następującej treści:

Ojciec św. głęboko bolejąc na wieść o ciężkim stanie zdrowia drogiego biskupa Maleckiego prosi Waszą Ekskelencję zanieść mu Jego czule ojcowskie błogosławieństwo, z zapewnieniem o modlitwach, które zanoszą o pomoc Nieba i pociechy.

Demonstracje separatystów litewskich przed Sądem Okręgowym w Grodnie

GRODNO, 23. 5. — W grudniu ub. członkowie zarządu oddziału litewskiego Towarzystwa św. Kazimierza ustawili w celach propagandy politycznej na publicznym placu w Marcinkańcach wielki dwuramienny krzyż, t. zw.

Witoldowy, pomalowany narodowymi barwami Litwy Kowieńskiej. Ustawienie krzyża odbyło się bez jakiegokolwiek uprzedniego zawiadomienia władz, to też gdy krzyż został wniesiony na cmentarz parafialny, wieczorem na placu zebrał się tłum, który dopiero, policja rozproszyła.

Kasy bezprocentowe... żydowskie

H. Fink w 3-im skolei artykule w „Hajnie” w serji p. t. „Upadek gospodarstwa żydostwa polskiego” omawia stan zdrowotności dzieci żydowskich. Żydzi w ostatnich czasach zbiednieli w Polsce. Ratują ich kasy bezprocentowe:

„Gdyby nie skromna pomoc tych kas, żydzi nie mieliby możności prowadzenia swych skromnych przedsiębiorstw. Wogóle w tych kasach otrzymuje pożyczki 120 tysięcy ludzi, to znaczy, że łącznie z rodzinami z tej formy dobroczynności korzysta nie mniej niż pół miliona dusz...”

Pół miliona żydów zaważać utrzymywanie swych warsztatów pracy kasom bezprocentowym.

Kto i jak pomaga rzemiosłu polskiemu i polskiemu handlarzowi, zmuszonemu do walki z przeciwną konkurencją żydowską?

W dwa dni później, w nocy, krzyż znowu został przeniesiony na plac publiczny, przyczem następnego dnia miało odbyć się poświęcenie krzyża w obecności delegatów litewskiego świata politycznego z Wilna. Do demonstracji nie dopuszczono.

Za wywołanie zbiegowiska publicznego i za przekroczenie przepisów budowlanych i technicznych, sąd Starościński w Grodnie skazał 5 osób po 2 tygodnie aresztu i grzywnę po 200 zł. Na skutek odwołania się skazanych Sąd Okręgowy rozpatrzył sprawę i zatwierdził wyrok w części odnoszącej się do grzywny, a darował jedynie karę aresztu.

Podróżuj samolotem

przejście do nowej kampanji zapasów zboża z kampanji bieżącej i związana z tem kompromitacja kredytów zastawowych w oczach szerokiego kręgu rolniczych (przednówkowy, miast zwyżki, dał obniżkę cen w porównaniu z jesienią) niewątpliwie zaważyło ujemnie na cenie jesienniej.

Wreszcie odpływ kapitału prywatnego z handlu zbożem stanowi trzeci główny czynnik pogłębiania się depresji cen w przyszłości. Trzeźwa ocena nie wystarczy jednak. Koncepcja „automatycznego” przywracania się równowagi zbankrutowała. Możliwości działania skoncentrowane są w rękach państwa, przyczem z natury rzeczy wysuwają się tu zagadnienia akcji na krótką metę, jako zasadnicze.

Licząc się z czynnikami depresji cen, związanymi z ogólnym kryzysem i stanowiącymi w ten sposób niejakie zmienne niezależne, i stwierdzając już uprzednio nieskuteczność premijowania wywozu zboża — uznaje należy za główny przedmiot wysiłków sprawę odpowiedniego rozłożenia podaży w czasie i ochrony cen krajowych i tak już niesłyszanych niskich przed ostateczną katastrofą.

Pożądana byłaby przeto reforma kredytu zastawowego w kierunku zwiększenia ogólnej jego sumy (wyniosła ona w roku ub. tylko 24 miliony zł.), zwolnienia pożyczek od potrażeń na podatki, obniżenia kosztów technicznych i obniżenia (jeżeli nie zniesienia) oprocentowania, zmiana stosunku wartości zastawu do wysokości pożyczki, zwolnienie od obowiązkowego żyra weksli zabezpieczających obok zastawu wierzytelności kredytorów. Reforma akcji interwencyjnej P. Z. P. Z. dałaby również pewne skutki. Ale pamiętać musimy, że będą to w każdym razie tylko półśrodki. Zasadniczym czynnikiem, ciężącym beznadziejnie na poziomie cen krajowych i przekreślającym właściwe rozłożenie w czasie podaży — są długi rolnicze. Wobec polityki zbożowej staje przeto problem centralny, który daleko wykracza poza jej zakres.

S. L.

Miljonowe zamówienia dla Król. Huty

Huta Królewska otrzymała w ostatnim czasie zamówienia zagraniczne i krajowe za 800.000 zł. na budowę mostów. Dzięki tym zamówieniom nie będzie dalszych redukcji załogi hutniczej.

Napady żydów na przechodniów 6 osób rannych

Strzały i aresztowania

W ubiegły wtorek między godz. 21 — 22-gą, grupy wyrostków, uzbrojone w grube laski, lub noże, napadały na przechodniów na pl. Żelaznej Bramy, ul. Przechodniej, Żimnej i sąsiednich.

Do ambulatorium Pogotowia zgłosili się ranni sami chrześcijanie. Są to: Edward Deduchowski (Ogrodowa 8-a), przemysłowiec — rana tłuczona głowy, Józef Stępiński (Wolska 54), krawiec — rana tłuczona głowy, Stanisław Maciuszko (Miedziana 17), robotnik — 2 rany cięte — tłuczona głowa i ręk, Wacław Wachowicz (Chłodna 66), krawiec — rana cięta prawej skroni, Marjan Lipiński (Gęsia 99), bez zajęcia

— rana cięta okolicy lewej łędziwowej i Tadeusz Szymański (Nowolipie 10), przy ojcu — rana tłuczona kroczka. Na wieść o ekscesach wyrostków, policja 7 komis. wysłała kilku policjantów. Tymczasem przechodziło tam kilku żandarmów, z których jeden, chcąc zająć zlikwidować, dał 2 strzały z rewolweru w górę.

Jeden z żandarmów zatrzymał 16-letniego Mojżesza Monata (Krochmalna 11), którego oddał w ręce policjantów, mówiąc: „Jest to główny prowodyr awantury”. Prócz tego zatrzymano w areszcie 7 komis. jeszcze kilkunastu wyrostków.

Ułatwić wyjście pasażerom z dworców kolejowych

Jedną z nieusuniętych jeszcze bolących ruchu podmiejskiego w Warszawie są trudności związane z opuszczeniem terenów dworców na nadejściu pociągów do Warszawy. Dotyczy to dworców Gdańskiego i Wschodniego.

Szczególnie, w dni świąteczne i niedzielne, gdy wieczorami napływ pasażerów jest wielki, jak na ilość czynna jest tylko ograniczona liczba wyjść, pozostałe są zamknięte. Publiczność tłoczy się, zlorzeczy i pcha, tracąc na

te czynności więcej, niż potrzeba czasu. Postawienie jeszcze dwóch funkcjonariuszów kolejowych do odbioru biletów przy istniejących, lecz nieczynnych w omawiane dni, przejściach, byłoby wielkim udogodnieniem dla pasażerów. Położyłoby to kres występom złodziejom kieszonkowym, którzy czekają tylko na takie okazje.

Pozatem tłoczenie się po dniu spędzonym dla wypoczynku, nie należy do przyjemności.

Z kraju

KALISZ.

Dziecko przejechane. Bawiący się na ulicy wieczorem 6-letni chłopczyk, Tanczewski, biegnąc wpadł pod przejeżdżający samochód ciężarowy, przy czym koła niemal zmiażdżyły chłopca. Złotki dziecka zostały przewiezione do kostnicy miejskiej.

Krwawa bójka o dziewczynę. Do szpitala św. Trójcy został przywieziony mieszkaniec wsi Piątek Mały, gm. Pamięcin, 22-letni Franciszek Zieliński, z ciężkimi obrażeniami ciała (pokuty nożami). Powodem krwawej bójki był spór o dziewczynę na majówce.

Zgon pisarza hipotecznego w Turku. W dniu 13 maja r. b. zmarł w Turku długoletni pisarz hipoteczny przy tamtejszym Sądzie Grodzkim, ś. p. Stanisław Bielecki, przeżywszy lat 68.

Nieudana ucieczka aresztanta. Skazany przez Sąd Grodzki w Kaliszu na jeden rok więzienia za kradzież Władysław Lepatow usiłował w drodze do więzienia uciec eskortującym go policjantom. Dziecko się nie udało, natomiast za czyn swój odpowiadał ponownie przed sądem i skazany został na trzy miesiące aresztu. PIŃSK.

Ostróg spłonął. Historyczna wieś Ostróg, założona przez książąt Ostrogskich, padła pastwą pożaru. Wskutek zbrodnicego podpalenia przez Maksima Leszcza, który postanowił przenieść się do innej miejscowości z Ostroga i podpalił swój dom, aby uzyskać premię assekuracyjną, wybuchł pożar, który ogarnął 45 gospodarstw. Wszystkie spłonęły wraz z inwentarzem żywym i martwym. Podczas akcji ratunkowej został poparzony Bazyli Jarmark, jego żona Anna i siostra Katarzyna, a syn Jarmarka, Bazyli, lat 19, spłonął żywcem.

KRAKÓW.

Włamanie. Do sklepu gazowni miejskiej przy pl. Szczepańskim włamali się w nocy złodzieje, którzy rozpruli kasę ogniotrwałą i skradli z niej 2500 zł. gotówką oraz papiery wartościowe. Prócz tego włamywacze poróżbili biurka w poszukiwaniu pieniędzy.

CZĘSTOCHOWA.

Tylko obcasy. Z przedziału III klasy pociągu pośpiesznego, zdążającego z Krakowa do Warszawy, wyskoczył na stacji Biesno pod Częstochową kapral 2 p. lotniczego w Krakowie, Kazimierz Żuchowicz, który upadł w ten sposób, że stopy znalazły się na wysokości szyn. Gdy przerzucił pasażerowie rzucili się na ratunek, okazało się, że Żuchowicz postradał jedynie obcasy obuwi, doznając tylko lekkiego wstrząsu nerwowego.

POZNAN.

Zbrodniczy napad. W Solcu Kujawskim niejaki Franciszek Heinrich przyjeżdżał do sklepu kolonialnego Feliksa Flisakowskiego, prosząc o zmianę 2000 zł. na drobne. Właściciel poprosił go do mieszkania i zajął się

wydobyciem drobnych pieniędzy. W tym czasie Heinrich uderzył kupca w głowę dwukulowym ciężarkiem, poczem uciekł i powiesił się w lesie podmiejskim.

ŁWÓW.

Święto kadetów. Tutejszy korpus kadetów obchodził swoje doroczne święto przekazania przez abiturjentów sztandaru najstarszej po nich kompanii. Na uroczystość złożyła się Msza święta polowa, wspólny obiad żołnierski z zaproszonymi gośćmi, zawody sportowe i festyn.

Wypadek na cmentarzu. Silny wiatr zламаł na cmentarzu stryjskim konar starego dębu. Spadająca gałąź złamała kręgosłup 46-letniej Binderowej, która znajdowała się na grobie swej krawej.

Przeszkoda w ślubie. Wdowa po urzędniku kolejowym, 60-letnia Gruderowa, właścicielka kamienicy, miała we wtorek zaślubić 28-letniego b. szofera Zwerdlinga, którego proces o oszustwa na szkole Gruderowej wywołał swego czasu wielką sensację. Zwerdling skazany był na półtora roku więzienia i został przed kilku dniami uwolniony przez Sąd Apelacyjny. Gruderowa, która wyszła z domu o godz. 6.30 rano wczoraj, we wtorek, zniknęła.

Wypadki i kradzieże

UPADEK Z RUSZTOWANIA

Przy ul. Wolskiej 21, spadł z rusztowania z wysokości III piętra 73-letni Józef Karasiewicz (wieś Wołowo pow. Plocki). Starec doznał złamania 2 żeber, pęknięcia podstawy czaszki i potłukił się ogólnie. Nieszczęśliwego w stanie ciężkim, przewiozło Pogotowie do szpitala Przemienienia Pańskiego.

PRZEJECHANIE

Na ul. Sułtana, wóz przejechał 55-letniego Stanisława Opalińskiego (Tunelowa 5). Doznał on potłuczenia klamki piersiowej.

— Na rogu ul. Pawiej i Okopowej, dostał się pod wóz, 14-letni Leon Felthender, przy ojcu (Szczęśliwa 9), doznając potłuczenia lewego podudzia. — Poszwankowanych opatrzyło Pogotowie, poczem Opalińskiego przewiozło do szpitala Dz. Jezus.

ZAMACHY SAMOBÓJSTWA

W bramie domu Kapitulna 4, otrula się kwasem octowym 21-letnia Helena Zlotkowska, pracownica igły (Kamienne Schodki 1).

— 20-letnia Stanisława Michalska, bez zajęcia (Bródnowska 14), otrula się ługiem na Okciu.

— 20-letnia Leokadia Zbojnowna, służąca (Wolska 11), zatrzała się gazem świetlnym. Wszystkim desperacko pomocy udzieliło Pogotowie, poczem Zlotkowską przewiozło do szpitala Przemienienia Pańskiego, Michalską zaś — do Dz. Jezus.

UPADEK Z ROWERU

Na pl. Trzech Krzyży, spadł z roweru 31-letni Bronisław Gcner, kierowca (ks. Piotra Skargi 58). Poszwankowanego opatrzyło na miejscu lekarz Pogotowia, stwierdzając potłuczenie prawego kolana.

W SZPONACH „KAWALERA

KSIEŻYCA”. Na rogu ul. Chmielnej i Marszałkowskiej, jakiś „kawaler księżycy”, zadał kilka ran ciętych szyi, pleców i czoła 21-letniej Felagii Adamczewskiej (Ogrodowa 62). Sprawca zbiegł. Ranną opatrzyło Pogotowie i przewiozło do X komis.

Ujęto sprawców morderstwa w Krakowie

KRAKÓW, 23. 5. (tel. wł.). — Wczoraj nad ranem ujęto tutaj dwóch uczestników włamania do mieszkania dr. Nussenfelda przy ul. Potockiego 12. Włamywacze przed 9-dniami udusili tam słuzącą i skradli około 70.000 zł. w gotówce i przedmiotach wartościowych.

Na trop złoczyńców policja wpadła dzięki temu, że wspólnicy zbrodni wymieniali złote monety dolarowe, skradzione podczas włamania, na monety obiegowe. Na podstawie zebranych wskazówek, policja aresztowała Henryka Wanata, dorózkarza, oraz Jana Gońca, ślusarza. Znalezione przy nich 80 sztuk złotych dwudziesto-dolarowych, rewolwer, dwa zegarki złote i t. p.

Podczas przesłuchania wydali oni trzech dalszych współników,

właściwych sprawców zbrodni, podczas, gdy oni brali udział tylko w przygotowaniach do napadu. Dzięki ich zeznaniom w godzinach południowych policja aresztowała Kazimierza Schenkierzyka, lat około 25, relegowanego studenta akademii Sztuk Pięknych, Władysława Bobrzeckiego, lat około 24, również relegowanego studenta akademii Sztuk Pięknych oraz brata jego Stanisława Bobrzeckiego, lat około 25, handlowca.

Który z tych trzech jest mordercą służącą, wykaże prawdopodobnie śledztwo. Policja odebrała od nich znaczną większość zrabowanych przedmiotów i pieniędzy. Dr. Nussenfeld przeznaczył za wykrycie sprawy 5 proc. odzyskanej sumy. A z całej sumy około 70.000 zł. stracił on niewiele.

Krwawy dramat małżeński na cmentarzu

WILNO, 23.5. We wtorek popołudniu rozegrał się na cmentarzu Rossa dramat pomiędzy małżonkami Michałem Michałowskim, nauczycielem szkoły powszechnej a jego żoną Janiną, z którą żył w separacji. Michałowska otrzymała zaproszenie od męża do spotkania się na cmentarzu celem omówienia sprawy rozwodu.

W czasie rozmowy pomiędzy małżonkami doszło do ostrej wymiany zdań, w czasie której Michałowski wy dobył rewolwer i począł strzelać do żony. Michałowska trafiona jedną kulą, zaczęła uciekać, Michałow-

ski począł ją gonić i strzelać i strzelił do niej jeszcze 3-krotnie, raniąc ją w szyję, biodro i plecy.

Michałowska padła na jedną z mogił, broząc krwią. Widząc to Michałowski, ostatnią kulę wystrzelił sobie w głowę, zabijając się na miejscu.

Zaalarmowana strażą służba cmentarna zawiadomiła policję. Przybyły lekarz Pogotowia Ratunkowego stwierdził zgon Michałowskiego, zaś Michałowską, dającą słabe oznaki życia przewieziono do szpitala.

Urwała się winda

Ofiary w ludziach

ŁÓDŹ, 23.5. Posesja fabryczna przy ul. Południowej 68 była we wtorek terenem strasznego wypadku. Znajdując się tam kalmnia Lejby Przygórskiego, mieszczańska na trzecim piętrze. Do przenoszenia towarów na podwórko służy winda cięgarowa, obsługiwana przez dwóch robotników.

We wtorek naładowano na windę większą ilość towarów, poczem wsiadli obaj robotnicy, 33-letni Walenty Lewandowski i 29-letni Teodor Ender. Gdy robotnicy dali sygnał do

uruchomienia windy, rozległ się trzask i winda w jednym momencie wraz z robotnikami i ładunkiem spadła z wysokości trzeciego piętra.

Przestąpiono niezwłocznie do ratowania robotników. U obydwu stwierdził lekarz Pogotowia wstrząs mózgu, oraz złamanie wszystkich kończyn. W stanie beznadziejnym przewieziono ich do szpitala Kaszy Chorych. Władze sporządziły protokół na właściciela tkalni za nieprzebieżenie środków ostrożności przy zabezpieczeniu windy.

Sport

C. atletyka

SZTEKKER MISTRZEM EUROPY Zakonczono w Rydze wielki międzynarodowy turniej zapasniczy o mistrzostwo Europy dla zawodowych zapasników wszystkich krajów i wag. Tytuł mistrza Europy zdobył dwukrotnie mistrz świata i wielokrotny mistrz Polski Teodor Sztekker.

Piłka nożna

DZISIEJSZY MECZ

POLSKA — SZWECJA

Dziś, odbędzie się w Sztokholmie 9-ty mecz między państwami pomiędzy reprezentacjami piłkarskimi Polski i Szwecji o puchar dyrektora Brodatego. Z Szwecji walczylismy dotychczas 8 razy: w 1922 r. w Sztokholmie wygralismy 2:1, w następnym roku w Krakowie zremisowalismy 2:2, w 1924 r. w Sztokholmie przegralismy 1:5. W 1925 r. w Krakowie ponieslismy znowu porazkę 2:6, w 1926 r. w Sztokholmie zostalismy pokonani po raz trzeci 1:3. W 1928 r. w Katowicach zwycięzylismy 2:1, wreszcie w 1930 r. w Sztokholmie i w 1932 r. w Warszawie wygralismy 3:0 i 2:0.

NIEPRZYJEMNY INCYDENT

Polska prasa emigracyjna we Francji donosi o bardzo nieprzyjemnym incydencie w związku z nieprzybyciem Pogoni lwowskiej na mecz z drużyną emigracyjną w Bruay. Drużyna polska wyjechała zbyt późno z Leodjum, i po wypadku autobusu nie mogła już zdążyć na czas do Bruay. Żaden jednak z kierowników Pogoni nie zawiadomił organizatorów meczu w Bruay o powodach nieprzybycia na mecz, tak że licznie zgromadzona publiczność czekała dłuższy czas na boisku i naturalnie nie do czekała się przybycia Polaków. Dopiero z innych źródeł dowiedział się Polski Związek Piłki Nożnej we Francji o wypadku, który uniemożliwił przybycie drużyny na wyznaczony spotkanie. Prasa emigracyjna wyraża swój żal pod adresem drużyny lwowskiej, że nie zdążyła się natychmiast na zawiadomienie o swoim nieprzybyciu do Bruay, ale nawet po wyjeździe nie uważała za odpowiednie usprawiedliwić się w jakikolwiek sposób oficjalnie z tego powodu. Sprawa ta jest o tyle nieprzyjem-

na, że żadna z drużyn krajowych nie zdobyła sobie takiej popularności wśród sportowców na emigracji i takiego poważania u publiczności francuskiej, jak Pogon. Warto byłoby tę sprawę w jakiś sposób wyjaśnić.

Tenis

MISTRZOSTWA TENISOWE
WARSZAWY

Dziś, na kortach Warszawskiego Lawn - Tennis Klub rozpoczyna się zawody tenisowe o mistrzostwo Warszawy.

Szermierka

PRZED SZERMIERCZEMI
MISTRZOSTWAMI EUROPY
W WARSZAWIE

W dn. 20 do 29 czerwca w Warszawie rozegrane zostaną po raz pierwszy zawody szermiercze o mistrzostwo Europy. Do zawodów zgłoszono już dotychczas około 120 szermierz z 14 państw europejskich (Niemcy, Węgry, Włochy, Anglia, Francja, Grecja, Szwecja, Czechosłowacja, Norwegia, Rumunia, Danja, Austria, Belgja). Najwięcej zawodników zgłoszili: Polska, Niemcy, Węgry, Włochy i Anglia.

W konkurencjach kobiecych wystąpią: Polska, Węgry, Włochy, Niemcy, Anglia, Norwegia, Danja i Austria.

Skład drużyny niemieckiej został już ustalony i przedstawia się następująco: Floret - Casimir, Heim, Rosenbauer, Eisenacker, Lerdon, Geiwitz; szpada — Rosenbauer, Wahl, Lerdon, Hax, Geiwitz, Moos; szabla — Casimir, Eisenacker, Jörger, Wahl, Heim, Moos; floret pań: Oelkers, Hass, Jungst, Oslob, Vachter.

W skład drużyny szwedzkiej wchodzi: Drakenberg, Dyrsen, Gripensstedt, Hellsten, Thofelt, Ulga.

Skład polski, jak i skład innych drużyn, nie jest jeszcze ustalony. Nasza drużyna zostanie ustalona po eliminacyjnych zawodach szermierczych pań, które się odbędą dnia 27 b. m. w Warszawie. Po tych zawodach otwarty zostanie na terenie CIWF, na Białanach obóz treningowy dla naszych szermierz. Ze strony polskiej walczycy będą w szpadzie i szabli — po 6 zawodników, we florecie — 3, a we florecie pań 6 zawodniczek.

Pod zastaw majątku 1.900.000 zł. pożyczki Sensacyjny proces sądowy

BIAŁA PODLASKA, 23.5. W przyszłym tygodniu w Sądzie Okręgowym w Białej Podlaskiej znajdzie się sensacyjna sprawa obywatela ziemskiego, Jana Życkiego. Życki żonaty był z właścicielką kilku majątków w okolicach Sokołowa i Białej Podlaskiej.

Nerwowo chora żona wkrótce zapadła na ciężką chorobę psychiczną tak, iż została ubezwłasnowolniona. Fakt ten postanowił wyzyskać dla siebie Życki, ze

szkodą dla żony oraz dzieci. Korzystając z usług lichwiarzy żydowskich, Hermana Trau oraz niejakiego Jakóba Flescha, uciekiniera z hitlerowskich Niemiec, zaciągnął kolosalną pożyczkę w wysokości 1.900.000 zł., na dobrą swoją żonę.

Ponieważ akt pożyczki wymagał zgody rady rodzinnej, zatwierdzonej przez sąd, Życki oskarżony został o występne i oszukańcze działanie na szkodę żony oraz swych dzieci.

Żubry na licytacji Von Pless zacznie płacić podatki

PSZCZYNA, 23.5 (Tel. wł.). — Donosiliśmy już, że Śląski Wydział Skarbowy wszczął energiczne kroki egzekucyjne przeciwko ks. von Pless, aby wyegzekwować zaległości podatkowe, wynoszące ponad 8 milionów złotych. Przeliczone 20 urzędników bierze udział w czynnościach egzekucyjnych, zajmując ruchomości, papiery wartościowe, towary i t. d.

Urzednicy zajęli również 9

sztuk żubrów, przebywających w rezerwacie w lasach janowickich, powiatu pszczyńskiego. Egzekutorzy oszacowali żubry po 3 tysięcy zł. za sztukę. Do jesieni ub. roku żubrów tych było 11, lecz 2 byczy na śmierć się zabiły.

Jak słyhać, żubry zakupi Ministerstwo Rolnictwa, aby przewieźć je tam, skąd pochodzą, t. zn. do Białowieszy.

Dwa pożary dwieście tysięcy złotych strat

ŁUBLIN, 23.5. (tel. wł.). We wsi Łukowo powiatu biłgorajskiego, w zabudowaniach Franciszka Strusia, wybuchł groźny pożar, którego pastwą padło 25 domów, 30 stodół, 37 chlewów, zapasy zboża, 60 sztuk inwentarza żywego, materiał budowlany na 3 domy i narzędzia rolnicze. Ogień wybuchł z nieustalonej dotychczas przyczyny. Straty wynoszą około 100.000 zł.

Półowa wsi Rusiły, gminy Opole pod Włodawą, spłonęła również. Wskutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem, zapalił się dom Romana Aleksiuka, od którego zajęło się 20 domów mieszkalnych, 28 stodół, 28 obór, 24 innych budynków, oraz sprzęt i narzędzia rolnicze. Ponadto w ogniu zginęło 48 sztuk inwentarza żywego. Straty wynoszą przeszło 100.000 zł.

Jeszcze jeden Dulowski przed sądem w Krakowie

KRAKÓW, 23. 5. — Zaledwie szpalty dzienników przestala zalegać sprawa komunisty Juliana Dulowskiego, oskarżonego o zabójstwo śp. Szczeliny, a skazanego na 9 lat więzienia za działalność komunistyczną, a już znowu na wokandy krakowskiego Sądu Okręgowego karnego pojawiła się sprawa Dulowskiego. Tym razem Wincentego — rodzonego brata komunisty Juliana Dulowskiego.

Wincenty Dulowski współz Janem Prokopkiem, Pawłem Wiśniewskim, Stanisławem Antoszem, Stanisławem Szumiakiem i Augustynem Drabcem, przesiadując wspólnie we więzieniu w Chrzanowie zamierzali stamtąd

ucieć. Wincenty Dulowski był wtedy przytrzymany pod zarzutem kradzieży. Wasyacy wymienieni więźniowie wyrwali z łóżek żelazne pręty i posługując się nimi zamierzali zrobić wykop i tą drogą wydostać się na wolność. Plan się nie powiódł, a zamiar ucieczki odkrył starszy posterunkowy P. P. Antoni Rogowski.

Z wyjątkiem Szumiaka i Drabca, których sprawę, spowodu nieobecności wyłączone, stanęli niedoszli uciekinierzy przed s. dr. Janickim. Wiśniewski został uwięziony, zaś Dulowski, Prokopek i Antosz zostali skazani za usiłowania ucieczki każdy na miesiąc aresztu.

Kronika sądowa

Oddalenie skargi
hr. Brassow

WARSZAWA. — Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił powództwo Natalji Brassow przeciw skarbowi Państwa Polskiego, o własność majątków ziemskich, Zagórze, Ostrowy i Kłobucko, ogólnej wartości około 25 milionów złotych. Majątki te zostały przejęte przez skarbow państwa, jako należące do rodziny cesarskiej. Natalja Brassow, wdowa po w. ks. Michałowie, dowodziła, że nie wchodziła w skład domu cesarskiego, gdyż małżeństwo jej zostało uznane przez cesarza dopiero po paru latach, z zastrzeżeniem odebrania wszelkich praw rodzinnych z tego związku wypływających.

Jednocześnie zasądzono na rzecz skarbu państwa 10.000 zł. kosztów procesów za obie instancje.

O odszkodowanie
120.000 zł.

WARSZAWA. — B. dyrektor Zakładów Żyrardowskich, Waskiewicz, wystąpił przeciwko dyrekcji fabryki, żądając odszkodowania w wysokości 120.000 zł., w związku z pozbawieniem go posady. W Sądzie Okręgowym pełnomocnik Zakładów Żyrardowskich, twierdził, że umowa została rozwiązana, za zgodą dyrektora. Waskiewicz nie negował tego, lecz wskazywał, że ustąpił pod moralną presją redukcji 40 proc. polskiego personelu Zakładów. Gdy sąd pierwszej instancji odrzucił skargę Waskiewicza, b.

dyrektor wystąpił do Sądu Apelacyjnego, prosząc przedewszystkiem o przyznanie mu t. zw. prawa ubogich, t. j. prawa prowadzenia sprawy bez kosztów sądowych. Tę właśnie kwestię rozważał wczoraj Sąd Apelacyjny na posiedzeniu gospodarczym. Decyzja ogłoszona zostanie za parę dni.

Skazanie red. I.K.C.

KRAKÓW. — Wczoraj przed Sądem Okręgowym toczyła się sprawa z oskarżenia p. Adolfa Nowaczyńskiego przeciwko redaktorowi naczelnemu „I. K. C.”, p. Dąbrowskiemu i Janowi Stankiewiczowi, redaktorowi odpowiedzialnemu „I. K. C.”. W rezultacie przeprowadzonej rozprawy, sąd wydał wyrok, na zasadzie którego redaktor odpowiedzialny Stankiewicz skazany został na 200 zł. grzywny, umorzonej z amnestji.

Nie samobójstwo
lecz morderstwo

TARNÓW. — W Tarnowie toczył się proces przeciwko trzem żydom, braciom Steinerom, oskarżonym o morderstwo służacej-Bagińskiej. Bagńska została zamordowana przez Salomona Steinera, który dopuścił się na niej gwałtu. Obrona dowodziła, iż służącą, dowiedziawszy się, iż jest w ciąży, z rozpaczy popełniła samobójstwo. Na innym stanowisku stanął prokurator, który wykazał, że nie było tutaj samobójstwa, a jedynie chęć pozbycia się przez Steinera brzemiennej dziewczyny. W rezultacie Salomon Steiner skazany został na 10 lat więzienia.

Własny dom

Akcja budowlana B.G.K.

Ciasnota wciąż rosnącego skupu ludzkiego, jakim jest stolica, oraz coraz gorsze powietrze śródmieścia, w miarę zwiększającego się ruchu motorowego, stwarza powszechny pęd mieszkańców do mieszkania poza granicami właściwego centrum, przekształcającego się stopniowo, tak u nas, jak i zagranicą, wyłącznie w dzielnicę handlową.

Toteż sprawa rozbudowy przedmieść i peryferii, parcelacji terenów państwowych i umożliwienia drobnemu budownictwu, drogą ulg i pomocy kredytowych stanowi dziś jedno z najaktualniejszych zagadnień, interesujących wszystkich bez wyjątku. Należy przystąpić, że dotychczasowe budownictwo na peryferiach odbywało się w warunkach chaotycznych, nieskoordynowanych, było często kosztowne, a nie zapewniało minimum wygod, dzięki brakom dotkliwie dającym się we znaki, jak w pierwszym rzędzie brakowi sieci kanalizacyjnych, wodociągów, możliwej komunikacji, braku ulic oświetlonych i jako tako dostępnych, zwłaszcza w słotnych okresach. Do tych niewygod dołączają się jeszcze kłopoty z uporządkowaniem hipotek.

Teraz wchodzimy ponownie na właściwe tory akcji terenowej budowlanej, wedle wzorów zagranicznych. B. G. K., któremu poruczone w r. 1933 zajęcie się tą akcją, przeprowadza najpierw inwestycje terenowe, a więc rozplanowanie działek, ulic etc. we-

die ogólnego planu rozbudowy osiedli nowopowstających, następnie kanalizację, i o ile to możliwe, elektryfikację, potem ureguluje hipoteki działek i organizuje sprzedaż (z 2 letnim terminem zabudowy) a na końcu dopiero rozpoczyna samą budowę. Brana jest przytem również pod uwagę strona estetyczna powstających osiedli, tak pod względem architektonicznym, jak i otoczenia.

Reflektanci na działki w nowopowstających osiedlach muszą przedstawiać projekty do zaopiniowania „Komisji Zabudowy” tej dzielnicy, w której mają zamiar stawiać sobie domki. W skład takiej komisji wchodzi delegaci: Inspekcji Budowlanej i Banku Gospodarstwa Krajowego, będącego jakby administratorem parcelowanych terenów i kierującego całą akcją przygotowania gruntów pod zabudowę. Przy okazji zatwierdzania projektów żąda się od reflektantów pisemnego zobowiązania, że najpóźniej w ciągu pół roku od zakończenia budowy, ogrodrzą parcele siatką drucianą i założą ogródek.

Program akcji parcelacyjnej na r. 1934 obejmuje 12 miast: Białystok, Bydgoszcz, Częstochowę, Dąbrowę Górniczą, Kraków, Lublin, Poznań, Radom, Siedlce, Skarżysko-Kamiennie, Toruń, no, i oczywiście Warszawę. Ogółem przystępuje się 2.000 działek pod zabudowę. Na sfinalizowanie przygotowania tych terenów, oraz pozyc-

zki budowlane preliminaruje się kwotę zł. 6.450.000.

Na terenie Warszawy program akcji terenowo - budowlanej objął 8 terenów: 5 na Bielanych, 2 na Kole oraz 1 na Pradze, przy ul. Modlińskiej. Dotychczas prowadzone są roboty przygotowawcze na 3 odcinkach.

Na Bielanych w tak zwanej pierwszej dzielnicy, po lewej stronie szosy naprzeciwko C. I. W. F. wykłada się prace kanalizacyjne, które mają być gotowe już w lipcu r. b. Dzielnica ta mieścić będzie 156 działek, od 550 do 680 m. kw. na działkę pod domki wolno stojące. Cena 1 mtr. na Bielanych wynosi, wraz ze skanalizowaniem, bez przyłączenia wszakże danego domku do sieci, co obciąża ma już właściciela działki, lecz z uregulowaną zaś hipoteką od zł. 6.50 do 6.90 za 1 mtr. kw. Trudno jest ściśle określić cenę domku, uzależnioną od materiałów budowlanych, wymiarów izb i wykończenia wewnętrznego, lecz plus minus domki 4-pokojowy wraz z terenem winien kosztować tam od 23.000 do 25.000 zł. Do budowy można przystępować z sumą około 16.000 zł. ponieważ za działkę, której koszt wynosi mniej więcej 4.000 zł. wpłaca się do B. G. K. tylko 20 proc., reszta idzie na 10 lat rozpiat. Można też otrzymać przez Komitet Rozbudowy kredyt budowlany w wysokości od 5 — 6.000 zł.

Omawiany teren ma dużo plusów, znakomite powietrze, trochę zadrzewienia, oraz komunikację tramwajem 15-A do samego miejsca. Nadaje się on do budowy dla sfer zamożniejszych, wznoszących prywatne oddzielne domki.

W Babicach, gdzie dochodzi tramwaj B, idący od końcowej stacji tramwaju Nr. 9 przy końcu ul. Górczewskiej, duży obszar jest już zabudowany i kompletnie urządzony w Osiedlu Pocztowców. Są to domki drewniane, malowane farbą ogniochronną, z dużymi dość ogródkami. Osiedle posiada uliczki z chodnikami, jest zelektryfikowane. Kanalizacja nie przeprowadzona, jednakże każdy domek ma swoje szambo i własne studnie artezyjskie. Dużo zieleni i wzorowo urządzony Ogród Jordanowski dla dzieci. Mieszka tam już sporo ludzi na stałe.

Grupa oddzielna murowanych jednakowych domków, stanowi kolonję, przeznaczoną dla uczestników walk o niepodległość. Szczegółem ma ona obejmować kompleks 50 z górą identycznych 3-pokojowych domków z kuchnią, łazienką, kanalizacją lokalną. Koszt takiego domku skalkulowany jest wraz z terenem na 17.000 zł. Obecnie wykłada się pierwszą serię 14 domów we wspólnym ogrodzie - zieleniu. Leży to osiedle stosunkowo najdalej od tramwaju.

Na Kole wre gorączkowa pra-

ca budowlana na wrześniejącej wystawie wzorowego osiedla. Buduje się tu oprócz kilkunastu identycznych domków murowanych (3-izbowych robotniczych), dwa szeregowce. Jeden będzie miał 9 członów, drugi 6. Będą to dwuizbowe mieszkania robotnicze.

Co z tego powstanie, narazie trudno przewidzieć, gdyż jest to piaszczyste pustkowie. Tempo pracy jest szybkie, gdyż roboty rozpoczęto zaledwie przed 13 dniami, a fundamenty już są gotowe. Izolowane wzdłuż i w poprzek i częściowo wznoszą się już mury. Teren ten wymagał dużych prac przygotowawczych. Na ukończeniu jest też już przewód kanalizacyjny, prowadzony od powązkowskiego kolektora. Kanał ten idzie na głębokości 12 mtr. pod cmentarzem żydowskim, pod cmentarzem katolickim i pod linią kolejową. Przy budowie tego osiedla łącznie z pracami kanalizacyjnymi pracuje obecnie 1.000 ludzi. Skanalizowanie tego terenu było koniecznością, żeby móc doprowadzić ścieki Zakładu Utylizacyjnego, leżącego opodal na ul. Elekcyjnej i zatrzymującego powiatu, gdyż w obrębie osiedla znajduje się jeszcze obecnie t. zw. syfon. Sprowadzenie odpływu do sieci kanalizacyjnej oczyści powietrze, co niewątpliwie przyczyni się do zmniejszenia śmiertelności w tej dzielnicy, która wykazuje dotychczas największy procent w całej stolicy, bo 19 promil, gdy w innych waha się od 10 do 12 promil.

Ziemie do stworzenia ośrodków trzeba będzie nawozić z pewnej odległości, na miejscu bowiem jest tylko szczyry lotny piasek. Wystawa wrześniejąca wykaże, co można zrobić z tej podwarszawskiej Sahary. Osiedle leży pomiędzy dwiema liniami tramwajowymi nr. 16 i B, kursującymi do Babic. Technicznie Koło jest może jednym z najtrudniejszych zagadnień do rozwiązania w sensie zabudowania i zaopatrzenia. Przyszłość pokaże, co zdoła stworzyć ten eksperyment. Jak wielkie są te roboty, wskazuje fakt, że na samo skanalizowanie Bielani i Koła B. G. K. przyznał pożyczkę w wysokości zł. 2.500.000.

Ceny w Warszawie

Na środę, 23 b. m., obowiązują następujące najwyższe ceny podstawowych artykułów spożywczych na rynku warszawskim: chleb ptytowy — 30 gr., siłkowy i razowy — 22 gr. za kg., bułki pszenne — 5 gr., jakże świeże — 6 gr. za sztukę, mleko na miarę — 35 gr. za litr, słonina — 1 zł. 80 gr., mięso uboju warszawskiego: wolowina — 1 zł. 50 gr., wieprzowina — 1 zł. 60 gr., cielęcina — 1 zł. 75 gr., mięso uboju zamiejscowego: wolowina — 1 zł. 30 gr., cielęcina — 1 zł. 50 gr., masło deserowe II gat. — 2 zł. 75 gr., ościłkowe — 2 zł. 30 gr., wszystko za kg. w sprzedaży detalicznej.

Ostatni termin płatności podatku lokalowego

Z dniem 30 b. m. mija ostatni termin płatności drugiej raty podatku lokalowego. Już w końcu przyszłego tygodnia Urzędy Skarbowe przystąpią do egzekucji w stosunku do płatników, którzy raty tej nie uiszcza w terminie. Przekroczenie terminu pociągnie za sobą uiszczenie odsetek karanych za zwłokę.

Roboty komunikacyjne

Stan zatrudnienia robotników na robotach drogowych, wodnych i kolejowych w dniu 15 maja r. b. wyniósł 107.915 robotników. Z ilości tej było zatrudnionych na robotach drogowych 94.589 osób, w tym na drogach państwowych 33.676, na drogach zaś samorządowych 60.913 osób, na robotach wodnych 7.945 osób i na robotach kolejowych inwestycyjnych 5.381 osób.

Ceny mięsa wołowego

Podług urzędowych danych, na 1 b. m. odnotowano następujące detaliczne ceny mięsa wołowego z 20 proc. dokładką: Katowice, Bielsko i Poznań — 1 zł. 60 gr., Warszawa — 1 zł. 50 gr., Kraków i Bydgoszcz — 1 zł. 40 gr., Toruń — 1 zł. 25 gr., Łódź i Gdynia — 1 zł. 30 gr., Nowy Sącz i Radom — 1 zł. 20 gr., Wilno, Drohobycz i Sosnowiec — 1 zł. 19 gr., Lublin — 1 zł. 5 gr., Grodno, Lwów, Tarnów, Włocławek, Kalisz i Kielce — 1 zł., Baranów — 95 gr., Brześć n/B., Pińsk i Częstochowa — 90 gr., Stanisławów 85 gr., Łuck, Tarnopol i Przemyśl — 80 gr., Równe — 75 gr., wszystko za kg.

Działalność Banku Akceptacyjnego

Na posiedzeniu Komitetu konwersyjnego przy Banku Akceptacyjnym, które się odbędzie w dniu 23 b. m., zostanie rozpatrzone 1.000 układów konwersyjnych. Dotychczas Komitet rozpatrzył i zatwierdził 35 tysięcy układów na sumę 65 milionów złotych, z czego banki państwowe skonwertowały układów na sumę blisko 23 miliony złotych, Centralna Kasa Spółek Rolniczych na 11 i pół miliona złotych, komunalne kasy oszczędności — 5 milionów złotych, reszta zaś przypada na banki handlowe i inne instytucje finansowe.

Sowiecka produkcja samochodów

Produkcja samochodów w Rosji sowieckiej wynosiła w I-ym kwartale b. r. na zakładach Stalina, 4535 sztuk, w fabryce Jarosławskiej 612 sztuk, w fabryce Molotowa 10.925 sztuk (w tem 4221 wóz osobowych). Razem wyprodukowano w I-ym kwartale 1934 roku — 18.143 samochody oraz oddzielnie 20.795 traktorów.

W KILKU WIERSZACH

SYTUACJA BUDŻETOWA
W I-ym kwartale b. r. ogólna suma dochodów skarbu fińskiego wynosiła 675,2 milj. fmk. wobec 564,9 milj. fmk. w odpowiednim okresie ub. r. Równocześnie wydatki państwowe wynosiły ogółem 690,3 milj. fmk. wobec 751,8 milj. fmk. w I-ym kwartale ub. r. Wskazuje to na dużą poprawę sytuacji budżetowej Finlandii.

MIEDZYNARODOWY KONGRES PRODUCENTÓW BURAKÓW CUKROWYCH

W dn. 12 i 13 czerwca b. r. odbędzie się w Budapeszcie na zaproszenie węgierskiego Krajowego Zw. Producentów Buraków Cukrowych Międzynarodowy Kongres Producentów Buraków Cukrowych.

BILANS BANKU ŁOTWY I BANKU LITEWSKIEGO

Sprawozdanie Banku Łotwy na dz. 14 b. m. wykazuje wzrost zapasu złota o 2 tys. latów do sumy 44.099,131 latów. Zapas dewiz zmniejszył się o 103 tys. latów i wynosi obecnie 3.914.752 laty. Obrót pieniężny zmniejszył się o 1 milj. latów.

Stan złota Banku Litewskiego wynosił na dz. 15 b. m. 52,24 milj. litów, zapas dewiz — 11,7 milj. litów, dyskonto i pożyczki — 84,5 milj. litów. Obieg banknotów 85,1 milj. lit. Pokrycie złotem wynosiło na medio maja 67,4 proc.

ZNIEŻKA CEN W SZWAJCARJI

Szwajcarski wskaźnik cen hurtowych wykazuje w końcu kwietnia r. b. poziom 89,6 (lipiec 1914 = 100), względnie 62,5 przy podstawie 1926/27 = 100. Wskaźnik cen hurtowych wykazuje w ten sposób w kwietniu poważny spadek o 1,4 proc., osiągając najniższy, nienetowany od czasu wprowadzenia wskaźnika cen hurtowych — poziom. Najsilniejszy spadek wykazują artykuły włókiennicze, skóra, artykuły gumowe, środki spożywcze roślinne i zwierzęce, pasza itp. W porównaniu z rokiem ub. wskaźnik cen hurtowych stoi na poziomie, niższym o 1,6 proc.

Dziś na giełdzie

Waluty: Dolar 5.255; frank francuski 34,90; frank szwajcarski 171,50; funt szterling 26,90; marka niemiecka 206,50; szyling austriacki 98,50; korona czeska 21,80.

Monety: Dolar złoty 8,915; rubel złoty 4,605.

Dewizy: Berlin 208,50; Belgja 123,75; Gdańsk 172,70; Holandia 359; Kopenhaga 120,25; Londyn 26,93; Nowy Jork 5,2775; Nowy Jork (kabel) 5,2825; Paryż 34,96; Praga 22,05; Szwajcaria 172,13; Sztokholm 138,85; Włochy 45,04.

Papiery procentowe: 3 proc. Poż. Budowlana 44,75; 4 proc. Poż. Dolarowa 53; 4 proc. Poż. Inwestycyjna 113; 5 proc. Poż. Konwersyjna 56; 5 proc. Poż. Kolejowa 58,25; 6 proc. Poż. Dolarowa 76,50; 8 proc. Poż. Dillonowska 86; 7 proc. Poż. Stabilizacyjna 65,75; 7 proc. Poż. Dolarowa 66,50; 7 proc. Poż. Śląska 67,75; 4,5 proc. Listy Zast. Ziemi 48,75; 7 proc. Listy Zast. Ziem. Dolarowe 34; 4,5 proc. L. Z. T. K. m. Warszawy 60; 5 proc. L. Z. T. K. m. Warszawy 65; 8 proc. L. Z. T. K. m. Warszawy 55,67; 6 proc. Obligacje m. Warszawy VIII i IX em. 57,75. Akcje: Bank Polski 85,50; Lipop 11,60; Starachowice 10,55; Warsz. Tow. Akc. Fabr. Cukru 18,75; Ostrowiec 21; Modrzew 3,70; Haberbusch 38.

GIEŁDA ZBOŻOWA

Warszawa, 22. 5. — Giełda zbożowa franco Warszawa za 100 kg. żyto jednolite 700 kg. 12,00—12,50; pszenica jedn. 748 kg. 18,00—18,50; pszenica zbierana 737 kg. 17,50—18,00; owsie jednolite 468 kg. 13,00—13,50; owsie zbierany 438 kg. 12,00—12,50; jęczmień przemiatowy 632 kg. 13,25—13,75; jęczmień browarny bez obrotu; groch polny z workiem 20,00—22,00; groch Wiktorja z work. 32,00—35,00; wyka 12,50—13,00; peluska 12,00—12,50; seradela podwójnie czyszczona 8,00—9,00; lubin niebieski 6,25—6,75; lubin żółty 8,00—8,50; rzepak zimowy 46,00—49,00; rzepak zimowy 49,00—51,00; letni 49,00—51,00; siewie lniane basis 90 proc. 47,00—50,00; bez obrotu koniuczyna czerw. surowa bez grubej kan. 110,00—150,00; c. czyst. 97 procentowej 180,00—200,00; biała surowa 60,00—70,00; c. czyst. 97 procent. 80,00—100,00; mak niebieski z work. 39,00—44,00; ziemniaki fabryczne 3,75—4,00; ziemniaki jadalne 2,75—3,25; mąka pszena luksusowa wy. miał 45 procent 31,00—35,00; mąka pszena I gat. 65 proc. 27,00—31,00; I gat. 20 proc. po luksusowej 22,00—27,00; III gat. pośledni 16,00—20,00; mąka żytnia pyłkowa I gat. 55 procentowa 21,00—22,00; I gat. 65 procentowa 20,00—21,00; mąka żytnia siłkowa II gat. po 55 procent 15,00—17,00; mąka żytnia razowa 95 proc. 16,00—17,00; mąka żytnia poślednia 12,00—13,00; otręby pszenne szale 11,00—11,50; pszenne średnie 10,50—11,00; żytnie 9,00—9,50; kucy lniane 17,50—18,00; rzepakowe 12,00—12,50; kucy słonecznikowe 42-44 proc. 12,00—13,00; śruta sojowa 18,00—18,50. Ogólny obrót 951 tonn w tem żyta 180 tonn. Tendencja stała.

Ograniczenia emigracyjne do Palestyny

Zastosowane ostatnio przez angielskie władze mandatowe w Palestynie ograniczenia emigracyjne, odbijają się poważnie na wychodźstwie z Polski, gdyż, jak wiadomo, emigracja do Palestyny zajmuje obecnie pierwsze miejsce w naszym wychodźstwie.

Nowa kwota zezwoleń emigracyjnych do Palestyny t. zw. cer-

tyfikatów została znacznie uszczuplona, tak że dla Polski przypadnie najwyżej do 1800 certyfikatów. Kontyngent dotychczasowy został już zupełnie wyczerpany, transporty emigrantów, którzy wyjeżdżają obecnie do Palestyny korzystają z certyfikatów wydanych na poczet nowej kwoty.

Przed wyborami radców do Izby Rzemieślniczej w Warszawie

Jak wiadomo, wybory odbędą się jednocześnie we wszystkich obwodach w niedzielę, 8 lipca, od g. 21 w lokalach: przy ul. Miodowej 25 (obwód wyborczy Nr. 1), przy ul. Śniadeckich 8 (obwód II), Nalewki 8 (obwód III) i Stalowej 34 (obwód IV).

Wyborowi podlega w obwodzie I sześciu radców po jednym: z zawodów kapeluszniczego, rzeźniczego, zegarmistrzowskiego, kuśnierskiego, jubilerskiego i malarskiego i tyluż zastępców z tychże zawodów, w obwodzie II trzech radców po jednym z zawodów: fryzjerskiego, tapicerskiego i ślusarskiego i tyluż zastępców z tychże zawodów, w obwodzie III tyluż radców i ich zastępców z analogicznych zawodów: krawieckiego, szewskiego i stolarskiego, wreszcie w obwodzie IV również po trzech radców i ich zastępców z zawodów: piekarskiego, wędliniarzkiego i malarskiego.

Ukazały się ogłoszenia przewodniczących wszystkich czterech obwodowych komisji wyborczych na radców do Izby Rzemieślniczej w Warszawie i ich zastępców.

Mydło Bebe szafmana-idealne dla dzieci i dorosłych

Irena Pannenkowa

103)

Wieża

Powieść

— A co Jureczek? — rzuciła jeszcze pytanie Marja, idąc do jadalni z niepokojem w sercu.

— Jureczek śpi.

Marja chwyciła kartkę.

— Kochana Mamusi! — pisał Staś. — Muszę iść na tamtą stronę. Czytałem dzisiaj w tajnej odezwie: „Broń jest, ludzi brak”. Więć muszę iść, bo brak ludzi do obrony Lwowa. Nie powinnaś się martwić, Mamusi. Staram się być takim, jakim mnie wychowałeś. Czy nie uczyłaś mnie, że trzeba służyć ojczyźnie? Idę jej służyć. Jestem zdrowy, silny, dobrze strzelam. Przydam się. Chcę być godny Ciebie i Tatusia. Przebac mi, że wychodzę pokrywom. Całuję Cię tysiąc razy.

Marja siedziała nieruchomo.

— Staram się być takim, jakim mnie wychowałeś...

Olek z Frankiem skręcili właśnie na ulicę Zieloną, udając się na punkt zborny, gdy usłyszeli za sobą wołanie:

— O-leek! Oo-leek!

Obejrżeli się i stanęli: biegł ku nim zdyszany Staś, dawny dobry znajomy Olka, od czasów, gdy mieszkali razem. Starszy imponował młodszemu siłą, wzrostem i pewnego rodzaju wyrobieniem życiowym, młodszemu górował nad tamtym oczytaniem i kulturą umysłową.

W ten sposób wyrównywała się znaczna w tej fazie rozwojowej różnica trzech lat życia. U Olka Staś zapoznał się przelotnie z jego przyjacielem, Frankiem.

Okazało się, że wszyscy trzej zbiegają do jednego celu.

— Ja chciałem iść parkiem Stryjskim, ale skoro was spotkałem, to pójde z wami.

Uszli już dobry kawał drogi, gdy wtem Franek położył palec na ustach i drugą ręką wskazał żołnierza ukraińskiego, który, wynurzywszy się przed chwilą, z bocznej ulicy, szedł teraz o jakieś trzydzieści kroków przed nimi. Zatrzymali się.

— Idzie ku rogatce. Co jest? — mówił szeptem Franek.

— Może narobić kłopotu. Nam albo innym...

— Ta i karabin do zdobycia — zauważył Olek.

Staś wodził oczyma z jednego na drugiego. Wargi mu drżały.

— Chcecie go napaść? Stylu? We trzech na jednego?

— Także coś! — cichutko zaśmiał się Franek.

— Widzieli frajera?... A tyby wołał, żeby ich było trzech, a ty jeden? Wojna czy nie wojna? ja si pytam... Ta jeśli chcesz, można i od przodu. Olek niech trzyma rewolwer z odwiedzionym kurkiem. Krzyknijmy razem, tylko nie głośno: Ręce do góry! Jeśli chwyci za karabin, to Olek wali. My za karabin i w nogi. Jeśli się podda, to weźmiemy i karabin, i jeńca.

— Gotów! — powiedział Olek, trzymając teraz rękę w kieszeni.

— Trzeba go jeszcze trochę podpuścić — szeptał Franek.

— Aż tam, gdzie te drzewa, napravo, o dwie minuty biegiem od ulicy. Żeby było gdzie się skryć...

— Ode złego, amen...

Szli na palcach koło muru. Wreszcie zaczęli na przeciw nich lasek. Nim jednak zdążyli zabiegnać, żoł-

nierz o pięć kroków odwrócił się. Zobaczył wycołowany w siebie rewolwer i usłyszał cichy trójgłos:

— Ręce do góry!

Był to barczysty, rosył chłopak, lat jakich dwudziestu kilku. Podniósł ręce, ale w sekundę później błyskawicznie chwycił za karabin i wymierzył w kierunku rewolweru. Jednocześnie padły dwa strzały. Ukraińiec zwalił się nawznak. Olek przykląkł i chwycił się za głowę. Z ucha sączyła się krew.

— Trafiił cię?! — nachylił się nad nim Staś.

— Ogłuszył, cholera...

— Ależ krew z ucha...

— Aha! — pomacał się Olek. — Skaleczył w ucho.

— Może obwijać? — pytał Staś.

— Głupstwo, nie warto... No, już dobrze — rzekł wstając.

Franek tymczasem odpiął leżącemu pas z ładunkami i wziął karabin.

— Biegiem! — szepnął.

Staś słyszał, biegnąc, słaby jęk leżącego Ukraińca. Wpadli już do lasu. Stanęli na chwilę, by odśpągnąć. Cisza była głęboka, ale Staś miał w uszach ciągle ten jęk żalony. Nie mógł nie myśleć o nim i nie mógł postrzymać się od głośnej uwagi:

— A jednak on był odważny, ten żołnierz. Mógł przecie ręce podnieść i nie bronić się. Byłby żył.

— Ta i tak, zdaje się, żyje. Słyszeliście, jak jęczał.

— To straszne! — wyrwał się wreszcie Stasiowi. — I on tam będzie taki sam leżał na ulicy? Całą noc, rany, bez pomocy?... To okropne.

— Ta co jest? — zirykował się Franek. — Ta chwala Bogu, że sam. A tyby mu chciał sprowadzić towarzystwo?... I taki chce być żołnierzem! Ta ty na piełgarniarke!...

Staś zamilkł, jak grób.

(C. d. n.).

Wizja Calderona

Misterjum na dziedzińcu kościoła św. Krzyża

„Tajemnice Mszy św.” — misterjum Calderona, grane jest codziennie o godz. 19 m. 10 na dziedzińcu kościoła św. Krzyża.

Od soboty przed Zielonemi Świątami tłoczą się ludzie w bramie domu, przylegającego do kościoła św. Krzyża. Wyjście bramy na podwórzec zastąpione zniszczoną kotarą ze starego sukna. Wnętrze schodów sprzedaje bilety — od biletowej kasy poprzez uchylone drzwi widać w małym poiku słotczonych ludzi w zgrzeb- nym odzieniu, zrudziłych opoń- czach, z zakrzywionymi kijami pasterskimi w rękach. Są siwi, brodac. Przesadnie ucharaktery- zowani. Mojżesz ze złotym pro- mieniami na głowie, dalej — bo- gaty wschodni żyd w turbanie, rycerz rzymski w purpurowym płaszczu. To są aktorzy mister- jum.

Misterjum rozgrywa się na dziedzińcu kościelnym. Przed ty- ną, wielką szarą ścianą kościoła, ustawiono podniesienie, wyno- szące się w górę kilkoma stopnia- mi. W głębi — stoi kamienny ołtarz, oparty o mur kościelny. Obok ołtarza dwaj aniołowie, a na brzegach podjum dwie posta- cie, niebieska i biała siedzą, zło- żywszy ręce na krzyż.

Dziedziniec zapelniał tłum, któ- ry przyszedł oglądać calderonow- skie widowisko „Tajemnice Mszy św.” Kolejno przyciągają przed jego oczami osoby dramatu: Adam, wygnany z raju, Moj- żesz z tablicami dziesięciorga przykazań, św. Jan Chrzci- ciel, Chrystus, otoczony aposto- łami, św. Poweł, św. Jan.

Za zasłona z drzewek, przyo- zdabiających zwykle wielki ołtarz, stanął chór świętokrzyski Makla- kiewicza. Proste widowisko. Pro- ste stroje aktorów, zrobione, jak się dało, z płatu płótna, z kawal-

ka kolorowej materji, z kościel- nej zasłony, z dywanu. Przy- dźwiękach fisharmonji śpiewa chór, burzę udaje bęben używany przy procesji, błyskawice rzucają elektryczne lampki reflektorów.

Układ misterjum jest dla wszy- stkich zrozumiały. Akcje kome- ntują postacie, czuwające w mo- dliwie na skraju sceny. Wspom- inają, że oto podobnie, jak te- raz czyni coś Adam, tak samo i książd postępuje przy ołtarzu.

Jeśli podejść bliżej, widać pry- mitywne szaty świętych i gipso- we skrzydła aniołów, ale jeśli odejść dalej, to wówczas patrzy się na ciemne rozświetlone nie- bo, na masy murów kościoła, fisharmonja brzmi, jak organy, a sopran chórów, jak śpiew aniel- ski. Na ciemnej ścianie leży ja- sny, świetlany krzyż. Poniżej nad ołtarzem błyszczą djademy anio- łów — wszystko tonie w półmro- ku i w półświecie.

Wstępuje na scenę. Od tej pory już sam Chrystus celebrować Mszę i wyjaśnia jej tajemnice.

Cicho. Z przeciwnego budyn- ku dobiega suchy klekot masy- ny do pisania. Zagłusza go śpiew „Sanctus” — przypominający we Mszy wjazd Chrystusa do Jerozo- limy. Postać Chrystusa wznosi błogosławieństwo. Św. Jan E- wangelista występuje na przód sceny i mówi: — Widziałem go twarzą w twarz. Ufajcie mojemu świadectwu...

Wtedy rozumie się, czym był dawniej teatr. Czem było dawniej, takie widowisko, grane dziś przed prostaczkami, a kilka stuleci wstecz — przed królem, przed królewskim dworem, przed ryce- rzami wystawiane na jakimś zam- kowym dziedzińcu zbożnym tru- dem świętobliwych zakonników.

Z nauki i sztuki

Literatura

— Tomasz Mann jedzie do Ame- ryki. „New York Times” donosi, że Tomasz Mann przybędzie na krótki pobyt do Nowego Jorku z końcem maja. Na zapytanie „Timesa” Mann oświadczył, że będzie to jego pierw- sza podróż do Ameryki. „Widzi pan — rzekł laureat Nobla — je- stem rodem z Hamburga, a hambur- czejy skłonił się do podróży.”

— Pierwszy kongres pisarzy w ZS RR. Pierwszy kongres pisarzy so- wieckich odbędzie się w Moskwie w czerwcu r. b. W związku z kongre- sem czynione są obecnie na całym obszarze ZSRR przygotowania do tego kongresu. We wszystkich klubach, stowarzyszeniach literackich odby- wają się zebrania, odczyty, przygo- towywane są sprawozdania o litera- turze, zarówno sowieckiej, jak zagra-

niczej.

Komitet Organizacyjny pisarzy so- wieckich wydał nowy statut, na któ- rego zasadzie mogą być członkami Związku Pisarzy ZSRR tylko ci pi- sarze, których prace posiadają istot- ną wartość artystyczną lub nauko- wą. Zamierzone jest otwarcie pod- czas kongresu całego szeregu wystaw literackich i artystycznych, przygo- towywane są wydawnictwa zbiorowe, m. in. dział literatury kołchozkiej.

Plastyka

— Gronowski o grafice użytkowej. W dniu 26 b. m. o godz. 19 m. 15 odbędzie się w gmachu Wydawni- ctw Architektury, Koszykowa 55, odczyt p. Tadeusza Gronowskiego p. t. „O grafice użytkowej”. Karty wstępu w cenie gr. 30 do nabycia na miej- scu.

— W obronie krakowskiego Mu- zeum Etnograficznego. Krakowskie Muzeum Etnograficzne na Wawelu znajduje się w katastrofalnym poło- żeniu wskutek groźnego pęknięcia su- rów, zapadania się sklepień i suf- itów. Na wieść o tem krakowscy przyjaciele Muzeum zorganizowali o- ryginalną demonstrację. Postanowi- li dać dowód swojej wiary, że Mu- zeum będzie uratowane, w ten spo- sób, że poezji składają nowe dary. Między innymi wśród ofiarodawców znalazł się obecny rektor Akademii Sztuk Pięknych, Teodor Axentowicz, oraz b. rektor Akademii, Konstanty Laszczka. (b)

Muzyka

— Opera „Silesiana” Stefana Śl- zaka. W Katowicach wystawiono w ubiegłym tygodniu nową operę pol- ską Stefana Ślżaka p. t. „Silesia- na”. Operę wyreżyserował reżyser O- pery Warszawskiej, p. Mikołaj Le- wicki. Z wykonawców dużym powo- dzeniem cieszyli się znani artyści, p. Kazimierz Czarniecki — tenor Ope- ry Poznańskiej i Eugeniusz Maj z Ope- ry Warszawskiej.

— Recital Haliny Sembratówny w Berlinie. W sali Beethovna w Berli- nie odbył się recital fortepianowy pianistki polskiej, Haliny Sembrat- ówny. Występując po raz pierwszy publicznie w Berlinie, pianistka pol-

ska została gorąco przyjęta przez licznie zebraną publiczność niemiec- ką i polską, która ją nagradzała o- klaskami.

Film

— Polscy filmowcy w Albanji. W najbliższych dniach wyjeżdża do Al- banji na zdjęcia filmowe polska eks- pedycja wytwórni inż. Stefana Gu- lanieckiego. W skład ekspedycji we- chodzą: reżyser Waszyński, artyści — Alma Kar, Aleksander Zelwerowicz, Michał Znicz, Stefan Gucki i Al. Zabężyński oraz autor scenariusza, prof. M. Król. Poza tym wyjeżdża personel techniczny i pomocniczy.

W drodze do Albanji ekspedycja dokona zdjęć w Budapeszcie, Wied- niu, Sarajewie i na wybrzeżu dalmatyjskim.

Ekspedycja polska wyjeżdża dla nakręcenia na tle malowniczych i eg- zotycznych krajobrazów Albanji ple- nierów do komedji filmowej pod tyt.: „Paniąka z Posterestante”.

Na ekranach

„Pilnuj swego męża”

(„Atlantic”)

Marie Dressler, kobieta w podo- szym już wieku i wcale nie piękna, w roku ubiegłym otrzymała zaszczyt- ną nagrodę amerykańskiej akademii filmowej za najlepszą grę. Jeśli by kto miał wątpliwości, czy nagroda słu- żnie przypadła jej w udziale, niech pó- jdzie na obecnie wyświetlany film, w którym zobaczy ją w roli „wilkę mor- skiego, a właściwie portowego, bo jest tu ona zamilowanym pilotem i właścicielką holownika, zarazem zaś... kochającą tkliwie żoną i matką.

O ile uczucia matczyne przynoszą jej wzajemną dumę i szczerze dzie- lą temu, że dzielny syn robi szybko ma- rynerską karierę i zostaje kapitanem okrętu, podziwianym przez całe mia- steczko, o tyle miłość i wierność, oka- zywane mężowi, w sposób dość wprawdzie szorstki, są jednym pas- mem poświęceń i utraień. Patentowa- ny leń i pijanica, bez krzty cha- rakteru, dawnoby skończył w ry- szoku, gdyby nie bezustanna, czasem nawet dotkliwa, czujność żony. Film, w intencji twórców daleki spewnością od tej myśli, stanowi wspaniałą pro- pagandę nierozczuwalności małżeń- stwa. Wallace Beery jest godnym partnerem Marie Dressler. Oboje słwo

Kolejkarze wśród narciarzy

Osobliwa rezolucja Polskiego Związku Narciarskiego

W związku z głośną sprawą projektu kolejki linowej w Ta- trach, Zarząd Główny Polskiego Związku Narciarskiego uchwalił deklarację, określającą stanowis- ko Pol. Zw. Nar. w sprawie po- trzeb turystyki górskiej, wobec wymagań ochrony przyrody. De- klaracja ta podlega jeszcze za- twierdzeniu przez Radę Narciar- ską, która rozpatrzy ją na posie- dzeniu w dn. 31 maja b. r.

Zaznaczając, że nasze stanowi- sko nie zgadza się z życzeniem przyjęciem przez Polski Związek Narciarski projektu kolejki gór- skiej, podajemy poniżej tekst de- klaracji, jako głos w dyskusji, jaka obecnie toczy się w sprawie tak bardzo obojędzącej wszyst- kich miłośników Tatr. Wobec re- zolucji narciarzy zajmujemy nie- bawem stanowisko.

„W uznaniu doniosłych wartości, tkwiących w turystyce, prowadzi P. Z. N. od szeregu lat planową akcję mającą na celu masowy rozwój tu- rystyki zimowej. Dzięki usilnej pro- pagandzie, oraz niektórym urzęd- nom organizacyjnym jak: odznaka górską, utworzenie Towarzystwa Krzewienia Narciarstwa i t. p. — akcja Związku wydała już obecnie poważne rezultaty i zapowiada dal- sze potęgowanie się zimowego ruchu turystycznego.

Polski Związek Narciarski jako organizacja, skupiająca obecnie 174 towarzystw, zgórą 16 tysięcy człon- ków, a reprezentująca potrzeby ca- łego polskiego narciarstwa, upra- wianego dziś przez co najmniej 300 tysięcy osób — stwierdza, że w olbrzymiej przewadze uprawiana jest przez narciarzy turystyka zimo- wa, a wobec niemożności oddzielenia turystyki zimowej od letniej — tak- że i turystyka letnia. Temsamem Polski Związek Narciarski reprezen- tuje bardzo poważny odłam polskiej turystyki i określa swe stanowisko, jako uznany i rzeczywisty współgo- spodarz gór polskich, mający powa- żne rezultaty w swym dorobku za- równo na polu popularyzacji i ude- stępniania gór, jak też w kierunku

związania czynnego ruchu turystycz- nego z gospodarczą korzyścią dla

ludności w terenach turystyczno- narciarskich.

Uwzględniając, że zamilowanie do turystyki, szerzące się z żywiołą siłą w społeczeństwie polskim ma swe źródło w odwiecznym pędzie ludzkości do zwiędzania, poznawania nowych okolic i swobodnego poruszania się wśród otaczającej ją przyro- dy — Polski Związek Narciarski stwierdza, że popieranie tego pędu, ułatwianie zaspokojenia go i ude- stępnianie wchodzących pod uwagę terenów jest naczelnym i głównym obowiązkiem społecznym każdej organizacji turystycznej, a zatem tak- że i Polskiego Związku Narciarskie- go.

Zgodnie z wymogami współcze- snej kultury turystycznej — udostę- pnianie terenów narciarskich, w pierw- szej linii górskich — powinno w peł- nej mierze uwzględniać interesy o- chrony przyrody, zdążające do utrzy- mania pierwotnego charakteru tere- nów górskich, oraz fauny i flory gór- skiej, co zresztą znakomicie ułatwia sam charakter ruchu narciarskiego, którego podłożem jest szata śnieżna, mająca w naszym kraju zawsze cha- rakter przejściowy.

Gdziekolwiek zatem skrzyżują się interesy narciarstwa z uzasadnionymi interesami ochrony przyrody, należy dążyć do znalezienia drogi, uwzględ- niającej słusne obostrzone postulaty. W razie niemożności znalezienia kom- promisowego wyjścia, należy zawsze stać na stanowisku, że interes społecz- ny, reprezentowany przez czynną tu- rystykę, ma pierwszeństwo przed za- daniami ochrony przyrody.

Zgodnie z powyższymi zasadami Polski Związek Narciarski aprobuje wszelkie poczynania w obrębie gór, mające na celu ochronę krajobrazu górskiego, flory i fauny górskiej pod warunkiem, że:

1) nie będzie w żadnej formie krę- powany dostęp do terenów turystycz- nych i narciarskich,

2) ustawianiu nieutrwalonych o tym- czasowym charakterze urządzeń nar- ciarskich np. znakowanie zimowe — nie będą stawiane żadne przeszkody,

3) nie będzie się stawiało przeszk- ód nlatwianiu narciarskiego ruchu da- lekobieżnego, oraz udostępnianiu szczególnie wartościowych zjazdów,

4) nie będą stawiane żadne prze- szkody w budowaniu schronisk gór- skich, których potrzebę uzasadni albo niewystarczająca ich w danym terenie ilość, albo niedostateczna pojemność istniejących.

Stojąc na takim stanowisku, Pol- ski Związek Narciarski uznaje potrze- bę budowy kolejki szczytowej w Ta- trach, uzasadnionej wymogami tu- rystycznym, narciarskimi, oraz gospo- darczym interesem polskich uzdro- wisk podtatrzańskich. W wyborze ro- dzaju kolejki, jako elektrycznego wy- ciągu linowego na Kasprowy Wierch, oraz w wykreśleniu jej trasy z Kuź- nic na Dolinę Kasprową — stwier- dza Polski Związek Narciarski bardzo szczerze rozwiązanie postulatów na- tury turystycznej i narciarskiej przy pełnym uwzględnieniu wymogów o- chrony przyrody, oraz przy fortunem- salwowaniu postulatów ochrony kraj- obrazu. W tym stanie rzeczy Polski Związek Narciarski oświadcza się bez zastrzeżeń za budową kolejki na Ka- sprowy Wierch i deklaruje na rzecz tej imprezy swą współpracę i najdalej idące poparcie.

A. R.

Nadanie imion młodym żubrzym

w puszczy białowieskiej

Z okazji przyjazdu wycieczki prasowej do puszczy białowies- kiej, odbyło się w dniu 20 maja w obecności uczestników wycieczki nadanie imion trzem żubrom, które przysły na świat w ostat- nim miesiącu. Żubrzy, urodzo- nej 29 kwietnia b. r. z ojca Boru- sa, żubra czystej krwi i matki „Faworyty” nadano imię „Bu- rza”; żubrzy, urodzonej dnia 1 maja b. r. z tegoż ojca i matki „Bizerty” — imię „Birula”, wre- szcie żubrzy, urodzonej 13 ma- ja z tegoż ojca i matki „Stolze” — imię „Maya”. Żubrzy „Burza” zostało nadane imię przez p. Ha- linę Loretową i red. Giełżyńskiego, imię żubrzy „Birula” przez p. Zofję Osbergerową, przeszkę Klubu Sprawodawców Parlamen- tarnych i p. Adama Loreta, dy- rektora naczelnego Lasów Pań- stwowych, wreszcie „rodzicami chrzestnymi” „Mayi” byli p. red. H. Sosnowska i dyrektor Lasów Państwowych w Białowieży, p. Stefan Modelewski.

Odpowiednie akty zostały pod-

pisane w rezerwacie żubrowym w bliskiej odległości od wszyst- kich wymienionych okazów.

Łącznie z trzema jafówkami żubrzem, których chrzest odbył się w tych dniach, Polska ma o- becnie 14 sztuk żubrów krwi czy- stej (po 7 sztuk Białowieża i Pszczyna) oraz 10 sztuk mieszań- ców (7 Białowieża, 2 — Zoo War- szawa, 1 — Zoo Poznań). Admini- stracja Lasów Państwowych zrealizowała myśl restytucji żu- brów w Puszczy Białowieskiej, zakupując z końcem 1922 r. ze Szwecji 5 sztuk żubrów (1 żubra czystej krwi, 2 krowy czystej krwi i 2 żubro - bizonice). W cią- gu 4 i pół lat hodowli przycho- dewek wyniósł 10 sztuk (3 jafowice czystej krwi, 4 żubro - bizonice, 2 żubry czystej krwi i 1 żubro- bi- zon — ostatni przekazany został do Zoo Warszawy). W ten sposób hodowla w Białowieży, licząca 14 sztuk jest obecnie drugą z rzędu co do liczebności na świecie (naj- liczniejsza — ks. Bedford w An- glii — 33 sztuki).

Z teatrów

Kajus Cezar Kaligula

Dramat Karola Huberta Rostworowskiego

w Teatrze Polskim

Każde wznawienie sztuki tea- tralnej po kilkunastu latach — to dopiero właściwa próba ognio- wa wartości artystycznej dzieła. O- stanie się czasowi, czy nie? Zblak- nie i wypłowieje, czy właśnie wyraźnie w rysunku i zgę- stnieniu w barwie?

Przed laty, na krakowskim przedstawieniu z Bońcą i na warszawskim z Solskim, wywie- rał „Kaligula” wrażenie wstrzą- sające. Pierwszy wielki wstrząs w teatrze, przeżyty po Wyspiań- skim. Wstrząs tego samego ga- tunku. Bo Rostworowski — ten z „Kaliguli” i potem z „Młodo- stwem” — był z Wyspiańskiego. A- parat ucuciowy słuchacza tea- tralnego, nastawiony rytmem i wizyjnością „Wesela”, chwytal w mgnieniu oka krótki, zadyszany,

kilkugłoskowo rabany rytm „Ka- liguli”, chłonał bez oporu miste- rijnność „Młodości”. Kształt poetycki pierwszych utworów scenicznych Rostworowskiego, tak „pokrewny Wyspiańskiemu, był bodaj główną przyczyną ich silnego działania na ówczesnego słuchacza.

Dziś uległo to wielkiej zmia- nie. Forma Rostworowskiego, dźwięcząca w „Kaliguli” późno- romantycznymi pogłosami, jest nam raczej obca, chwilami nawet szuturna. Tembardziej nie prze- konywa nas zestrój chłopskiego krótkozgłoskowca z patosem te- matu, zaczerpniętego z historii Rzymu cesarzów. Wyostrozony przez kilkanaście lat istnienia państwa polskiego zmysł polityczny słu- chacza wyczuwa przymet w „Ka- liguli” niejedną naiwność, zwła-

szcza w scenach spisku. Ale właś- nie dlatego, że nie forma, nie sztafaj, nie akcja nawet drama- tu Rostworowskiego przemawia dziś do nas — na plan pierwszy wysuwa się to, co stanowi istotę „Kaliguli”: problemat ty- rana, aktualniejszy obecnie, bardziej pasjonujący i głębiej rozumiany, niż mógł być kiedyś.

Zjemy w czasach zmierzchu trybunów ludowych, zmierzchu wielogłosowego władztwa demo- kracji. Kraj za krajem przecho- dzi pod rządy dyktatury. Dwa przymet rysują się typy dyktato- rów. Jeden — to dyktator-wódz narodu, il duce, Führer, który dochodzi do władzy na czele wiel- kiego ruchu odrodzającego, o- piera się na masach, z wiary mas czerpie siłę do walki i zwycię- stwa. Drugi — to dyktator-tyran, marna namiastka idei wodza, dyktator wyniesiony na szczyty, jak Kaligula, przez rewoltę wojs- kową i grupę żądnych władzy pretorjan, dyktator opierający się na sile oręża i od tej siły za- leżny. Nie rządzi narodem, tylko nad narodem. Wie, że trzyma się

u władzy znową zainteresowa- nych, że musi za swe wyniesienie płacić rozdawaniem beneficjów, więc pogardza ludźmi. Wódz ma dla narodu słowa wiary — tyran słowa pogardy. Wódz trzyma na- ród w posłuchu wiarą w zwycię- stwo idei — tyran strachem przed siłą orężną.

I wojując strachem — od strachu ginie.

Ta człowiecza tragedia tyrana przedstawiskiem interesuje Ro- stworowskiego w jego dramacie. Kaligula jest sam. straszliwie sam. Nie wierzy nikomu, bo nau- czył się, że upodłonego tyranią człowieka można łatwo kupić. Wie, że ze wszystkich stron cycha niebezpieczeństwo. Póki jeszcze dopisują siły nerwowe, Kaligula lawiruje wśród spisków, jednych rzuca przeciw drugim — i rządzi. Ale przychodzi czas, kiedy poczu- cie nieustannego niebezpieczeń- stwa przeradza się w szaleństwo strachu. Kaligula wie, że nie ma już dla niego odwrotu. Za dużo rozpętał kolo siebie nienawiści, aby mógł liczyć na czyjakolwiek szczerą pomoc. A gdy nieoczeki-

wanie stanie przy nim młody Aemilius Regulus, który, poznaw- szy bezmiar tchórzostwa spiskow- ców, całą swą młodościową miłość bohaterstwa przeniósł na cezara — Kaligula, jest jakby oślepiiony. Nie, ten jeden nie już nie pomo- że. Szkoda go tylko na tak podłe czasy. Lepiej niech zginie. Z rąk cezara dostaje truciznę...

A teraz już i sam Kaligula szu- ka śmierci. Chce się jeszcze nasy- cić tchórzostwem tych, którzy cią- gle spiskują na jego życie, a nie mają odwagi wyciągnąć ręki do ciosu. Sam się im pod tawą, raz jeszcze plunie w oczy pogardą — i zginie. Bo już śmierć lepsza od ciągłego strachu i pytania „kie- dy?”.

Przedstawienie „Kaliguli” w Teatrze Polskim nie należy do najlepszych w sezonie. Tym ra- zem Schillerowi nie u- dało się utrafić w ton właściwy. Próba znalezienia drogi pośred- niej pomiędzy realizmem a stylizacją — zawiodła. Cały pierwszy akt niemal przepadł dla słucha- cza, zgubiony w porykach chóru i niewyraźnej dykcji aktorskiej.

Uczta u cezara, niefortunnie ro- zegrana na... schodach, raziła sztucznością. Dopiero dwa akty ostatnie podbiły dramatyzmem widowie, w czem lwia zresztą zasługa J u n o s z y - S t e- p o w s k i e g o .

Jego Kaligula, nie dość może władcy w scenie uczty, w dal- szych człowieczych perypetjach dramatu, wstrząsał do głębi. Wiel- ka rola wielkiego aktora.

E i c h l e r ó w n a, prawdzi- wa i przejmująca w akcentach miłosnych roli — z mniejszą już siłą wyrazu wydobyla intryganc- two Lolli. K r e z c m a r j a k o Regulus i G o r c z y n s k a jako Caesonia — bładzi, bładziut- cy. Z reszty zespołu jeden S a m b o r s k i (Protegenes) do- larze się zapisał w pamięci widza.

Dekoracje Ś l i w i ŋ s k i e g o o najlepszej w spłalni cezara i w domu Lolli. Kuzganki pa- racy cesarskiego (akt ostatni) i koncepcja uczty na schodach — chybione.

Stanisław Piasecki.

TEATRY

WIELKI: Dziś opera Massenet „Manon” z Fedyczkowską na rzeź głośnych Wilnian.

TEATR NARODOWY: Dziś i jutro komedia Scritta „Szlanka wody” z Cwiklinską, Pancerwiczową i Leszczyńskim.

TEATR POLSKI: Dziś i jutro dramat Rostworowskiego „Kalię” z Junoszą - Stępowskim.

TEATR NOWY: Dziś premiera komedii Acharda „Migo” z Jarkowską i Kurnakowiczem.

TEATR LETNI: Dziś i jutro komedia muzyczna „Domek z kart” z Malicką i Maszyńską.

TEATR MAŁY: Dziś i jutro komedia sowiecka „Cudze dziecko” z Bronszożną, Stanisławskim i Konradem.

KAMERALNY: Dziś i jutro „W małym domu” Rittera z Adwentowiczem.

HOLLYWOOD: Dziś i jutro rewja „Drzewami i oknami” z Halamą, Parnellem i Jarosym.

WYSTAWY

INSTYTUT PROPAGANDY SZTUKI: Wystawa retrospektywna Piotra Michałowskiego oraz czechu plastyków „Jednorog”, Marii Golewiny i Wacława Wasowicza.

ZACHĘTA: Wystawa: pośmiertna Z. Jasinskiego, Związku Polskich Artystów Grafików, Tadeusza Cieślowskiego, Bronisława Lamonty, Józefa Jasinskiego i M. Wasowicza - Sopocówce.

SALON GARLINSKIEGO: Wystawa szkiców Ireny Lorentowicz-Karwowskiej, Feliksa Topoleckiego i Aleksandra Żywa.

MUZEUM NARODOWE (Podwale 15/17): We wtorek malarska polska, w czwartki - obce; Al. 3 Maja 13/15; W środy, piątki, soboty, niedziele - wystawa sztuki soborniej.

S. i M.: (X. wystawa zbiorowa). Malarski: Cz. Zyskiewicz, Eljowicz, Groński, John, Mieszkowski, Polanski, Stryjenski, Teodorowicz-Karwowski, Tomaszewski, Grafika: Chrostowski, Czerniński, Krasnodębska-Gardowska, Tom. Wasowicz, Rzeźby: Strykiewicz, Rzecki.

KINA

ADRIA: „Powrót Sherlocka Holmesa”.

AMOR: „Noc w Kairze”, film polski.

ANTINEA: „Bohater dzikiego zachodu” i „Biały ślad”.

APOLLO: „Csibi”.

ATLANTIC: „Pijany swego meża”.

AS: „Król cyganów” i „Na skraju Sahary”.

BAJKA: „Orły na uwiecz”, „Stalowa dłoń”.

CAPITOL: „Olimpiada miłości” i „F. 13” Eskadra junaków”.

CASINO: „Czerwony wóz”.

COLOSSEUM: „Kocha, lubi, szanuje”.

COLOSSEUM (mała sala): „Król areny” i „Dodatk”.

CORSO: „Urwis Hiszpanji”.

CZAJA: „Rycerze szpary”.

CRISTAL: „Nocny Express”.

EUROPA: „Sekretarka osobista wychodzi zamąż”.

ERA: „Posłana” i film polski.

FAMA: „Dzisz żyjemy”.

FORUM: „Legion śmierci”.

GLORIA: „Branna syna puszczy”.

HELIOS: „Tunel”.

KINO X: „Pod dachami Paryża”, „Rio Rita”.

KINO PAR. ŚW. ANDRZEJA: „Czterech uciekinierów” i „Szyb L. 23”.

LOS: „12 krzeseł” z Adolfem Dymaszem.

LUX: „Rozwódka”, „Dodatk”.

MEWA: „Serce obrzydła”, „Pańska Josseta moja żona”.

MAJESTIC: „Złoty kłopot”.

MAJESTIC: „Złoty kłopot”.

MAJESTIC: „Złoty kłopot”.

MAJESTIC: „Złoty kłopot”.

MAJESTIC: „Złoty kłopot”.

MAJESTIC: „Złoty kłopot”.

MAJESTIC: „Złoty kłopot”.

MAJESTIC: „Złoty kłopot”.

MAJESTIC: „Złoty kłopot”.

MAJESTIC: „Złoty kłopot”.

MAJESTIC: „Złoty kłopot”.

MAJESTIC: „Złoty kłopot”.

Pełna tabela loterii

14-ty dzień ciągnięcia IV-ej klasy

I i II ciągnięcie
Główne wygrane

15.000 zł. 36578.
Po 10.000 zł. 152419 154 438.
5.000 zł. 43479.
Po 2.000 zł. 9187 10200 25280 25702
26328 27076 34911 45048 64120
79444 86217 92306 96966 111513
114069 127473 150857 162062.
Po 1.000 zł. 2410 33084 4462 10071
10170 11641 15938 24645 24704 24867
26067 29658 34431 39340 40884 50052
51330 54640 55402 56400 60 59416
70006 72754 73708 73891 78430 90943
98400 99172 108397 111518 114006
125435 127615 132602 139118 146013
149081 160701 167536.

Stawki

23 72 220 81 388 572 95 628 40 709
11 48 831 55 1004 170 355 92 450 525
32 771 2049 74 94 294 574 604 748
878 945 71 83 3117 45 423 515 777
823 91 4031 202 81 434 625 32 785
5102 508 733 70 825 925 81 6038 274
802 76 419 56 531 723 810 921 72 86
7051 229 58 330 56 652 98 748 856 74
5028 89 157 91 352 448 45 526 898 911
54 9178 204 331 52 613 614 25 52 62
67 780.
10008 98 400 72 667 71 11065 124
49 370 544 88 605 23 715 870 909
12001 186 272 349 561 13000 249 832
475 616 745 14144 48 500 676 793
15098 854 88 547 755 63 815 21 70
98 16120 286 312 53 64 617 81 704 39
94 836 79 948 17202 848 80 927 18209
34 382 472 696 784 891 914 98 19130
82 542 68 695 722 64 83 893 904.
20024 61 84 291 557 929 21074 216
444 509 98 602 19 31 66 849 921 48
22068 189 96 282 310 63 82 553 70
585 926 23032 165 275 366 95 540 94
760 897 966 24099 141 232 70 83 302
87 470 786 25073 159 620 741 859

Komunikaty teatrów

Z TEATRU POLSKIEGO:

Na drugim przedstawieniu „Kalię” K. H. Rostworowskiego w Teatrze Polskim spowodu choroby p. I. Eichlerówny w roli Lolii w ostatniej chwili objęła p. H. Halska.

Obecnie po świetnym przygotowaniu postać tę będzie w dalszym ciągu grać p. H. Halska naprzemian z p. I. Eichlerówną.

PREMIERA „MIGO”
W TEATRZE NOWYM

Teatr Nowy występuje z premierą sztuki „Migo” Marceliego Acharda, jednego z najsubtelniejszych pisarzy współczesnego teatru francuskiego.

„Migo” — to pełna intrygi i subtelnych uśmiechów komedijowa historia sentymentalna, malująca środowisko i psychologię taneczników rewijowych współczesnego Montmartre'u paryskiego. Krytyka paryska uznała komedję tę za bezwzględnie najlepszą z dotychczasowych sztuk Acharda, a niektórzy znawcy (jak np. prof. Sorbony Fortunat Strowski) za arcydzieło komedijowe. Główne role, dające duże pole do popisu aktorskiego, grają: Stefania Jarkowska (Migo) w roli dziewczyny i Jan Kurnakowicz, jako wędrowny fotograf Pierek. Inne role grają: Bonckci, Hynidiński, Karczewski, Kempa, Norzski, Strzelecki, Wroncki, zaś trzema dziewczynami, przyjaciółkami głównej bohaterki, będą: Alina Konopkówna, znana tancerka, Alina Żeliska oraz Lena Zelenchowska, która zabójnie po raz pierwszy na scenie komedijowej.

Reżyseruje komedję Acharda Aleksander Węsierski, dekoracje St. Jaroczkiewicz.

95090 147 226 345 04 8 70 83 623
701 30 816 96970 71 312 61 67 583 755
857 66 901 88 63 97016 83 133 244 631

80051 90 133 693 782 933 92 81133
86 203 64 333 84 554 76 89 706 44 63
77 856 70 82173 606 22 920 83349 637
700 31 84161 203 69 347 582 687 775
968 95 85076 95 145 346 471 555 99
660 84 857 88 86072 82 111 20 287
590 568 643 93 917 51 87062 197 277
483 997 88064 135 262 404 544 854
77 919 46 89151 92 221 288 517

90065 284 311 57 518 19 46 71 82
790 93 824 94 940 9104 51 155 428
611 97 704 18 809 29 92053 180 82 286
92 318 26 508 694 867 948 78 93 220
472 507 43 650 97 705 22 34196 962
94034 223 417 19 31 83 94 566 600
795 566 998

95090 147 226 345 04 8 70 83 623
701 30 816 96970 71 312 61 67 583 755
857 66 901 88 63 97016 83 133 244 631

80051 90 133 693 782 933 92 81133
86 203 64 333 84 554 76 89 706 44 63
77 856 70 82173 606 22 920 83349 637
700 31 84161 203 69 347 582 687 775
968 95 85076 95 145 346 471 555 99
660 84 857 88 86072 82 111 20 287
590 568 643 93 917 51 87062 197 277
483 997 88064 135 262 404 544 854
77 919 46 89151 92 221 288 517

90065 284 311 57 518 19 46 71 82
790 93 824 94 940 9104 51 155 428
611 97 704 18 809 29 92053 180 82 286
92 318 26 508 694 867 948 78 93 220
472 507 43 650 97 705 22 34196 962
94034 223 417 19 31 83 94 566 600
795 566 998

95090 147 226 345 04 8 70 83 623
701 30 816 96970 71 312 61 67 583 755
857 66 901 88 63 97016 83 133 244 631

80051 90 133 693 782 933 92 81133
86 203 64 333 84 554 76 89 706 44 63
77 856 70 82173 606 22 920 83349 637
700 31 84161 203 69 347 582 687 775
968 95 85076 95 145 346 471 555 99
660 84 857 88 86072 82 111 20 287
590 568 643 93 917 51 87062 197 277
483 997 88064 135 262 404 544 854
77 919 46 89151 92 221 288 517

90065 284 311 57 518 19 46 71 82
790 93 824 94 940 9104 51 155 428
611 97 704 18 809 29 92053 180 82 286
92 318 26 508 694 867 948 78 93 220
472 507 43 650 97 705 22 34196 962
94034 223 417 19 31 83 94 566 600
795 566 998

95090 147 226 345 04 8 70 83 623
701 30 816 96970 71 312 61 67 583 755
857 66 901 88 63 97016 83 133 244 631

80051 90 133 693 782 933 92 81133
86 203 64 333 84 554 76 89 706 44 63
77 856 70 82173 606 22 920 83349 637
700 31 84161 203 69 347 582 687 775
968 95 85076 95 145 346 471 555 99
660 84 857 88 86072 82 111 20 287
590 568 643 93 917 51 87062 197 277
483 997 88064 135 262 404 544 854
77 919 46 89151 92 221 288 517

90065 284 311 57 518 19 46 71 82
790 93 824 94 940 9104 51 155 428
611 97 704 18 809 29 92053 180 82 286
92 318 26 508 694 867 948 78 93 220
472 507 43 650 97 705 22 34196 962
94034 223 417 19 31 83 94 566 600
795 566 998

95090 147 226 345 04 8 70 83 623
701 30 816 96970 71 312 61 67 583 755
857 66 901 88 63 97016 83 133 244 631

80051 90 133 693 782 933 92 81133
86 203 64 333 84 554 76 89 706 44 63
77 856 70 82173 606 22 920 83349 637
700 31 84161 203 69 347 582 687 775
968 95 85076 95 145 346 471 555 99
660 84 857 88 86072 82 111 20 287
590 568 643 93 917 51 87062 197 277
483 997 88064 135 262 404 544 854
77 919 46 89151 92 221 288 517

90065 284 311 57 518 19 46 71 82
790 93 824 94 940 9104 51 155 428
611 97 704 18 809 29 92053 180 82 286
92 318 26 508 694 867 948 78 93 220
472 507 43 650 97 705 22 34196 962
94034 223 417 19 31 83 94 566 600
795 566 998

95090 147 226 345 04 8 70 83 623
701 30 816 96970 71 312 61 67 583 755
857 66 901 88 63 97016 83 133 244 631

80051 90 133 693 782 933 92 81133
86 203 64 333 84 554 76 89 706 44 63
77 856 70 82173 606 22 920 83349 637
700 31 84161 203 69 347 582 687 775
968 95 85076 95 145 346 471 555 99
660 84 857 88 86072 82 111 20 287
590 568 643 93 917 51 87062 197 277
483 997 88064 135 262 404 544 854
77 919 46 89151 92 221 288 517

90065 284 311 57 518 19 46 71 82
790 93 824 94 940 9104 51 155 428
611 97 704 18 809 29 92053 180 82 286
92 318 26 508 694 867 948 78 93 220
472 507 43 650 97 705 22 34196 962
94034 223 417 19 31 83 94 566 600
795 566 998

95090 147 226 345 04 8 70 83 623
701 30 816 96970 71 312 61 67 583 755
857 66 901 88 63 97016 83 133 244 631

80051 90 133 693 782 933 92 81133
86 203 64 333 84 554 76 89 706 44 63
77 856 70 82173 606 22 920 83349 637
700 31 84161 203 69 347 582 687 775
968 95 85076 95 145 346 471 555 99
660 84 857 88 86072 82 111 20 287
590 568 643 93 917 51 87062 197 277
483 997 88064 135 262 404 544 854
77 919 46 89151 92 221 288 517

90065 284 311 57 518 19 46 71 82
790 93 824 94 940 9104 51 155 428
611 97 704 18 809 29 92053 180 82 286
92 318 26 508 694 867 948 78 93 220
472 507 43 650 97 705 22 34196 962
94034 223 417 19 31 83 94 566 600
795 566 998

95090 147 226 345 04 8 70 83 623
701 30 816 96970 71 312 61 67 583 755
857 66 901 88 63 97016 83 133 244 631

80051 90 133 693 782 933 92 81133
86 203 64 333 84 554 76 89 706 44 63
77 856 70 82173 606 22 920 83349 637
700 31 84161 203 69 347 582 687 775
968 95 85076 95 145 346 471 555 99
660 84 857 88 86072 82 111 20 287
590 568 643 93 917 51 87062 197 277
483 997 88064 135 262 404 544 854
77 919 46 89151 92 221 288 517

90065 284 311 57 518 19 46 71 82
790 93 824 94 940 9104 51 155 428
611 97 704 18 809 29 92053 180 82 286
92 318 26 508 694 867 948 78 93 220
472 507 43 650 97 705 22 34196 962
94034 223 417 19 31 83 94 566 600
795 566 998

95090 147 226 345 04 8 70 83 623
701 30 816 96970 71 312 61 67 583 755
857 66 901 88 63 97016 83 133 244 631

80051 90 133 693 782 933 92 81133
86 203 64 333 84 554 76 89 706 44 63
77 856 70 82173 606 22 920 83349 637
700 31 84161 203 69 347 582 687 775
968 95 85076 95 145 346 471 555 99
660 84 857 88 86072 82 111 20 287
590 568 643 93 917 51 87062 197 277
483 997 88064 135 262 404 544 854
77 919 46 89151 92 221 288 517

59 94 26059 206 302 30 516 71 808
27002 33 49 65 159 94 202 10 849 455
7

Medycyna i zdrowie

Krzywe nogi można wyprostować
drogą operacji i to u dorosłych

Bywają najrozmaitsze typy skrzywień kończyn dolnych, różne też wywołują je choroby. Najczęściej jednak skrzywienia takie powstają na tle t. zw. krzywiczy czyli angielskiej choroby i dotyczą szczególnie kości goleniowych.

Na krzywicę zapadają przedewszystkiem dzieci już w wieku niemowlęcym. Związana predysponowana są niemowlęta niedostatecznie lub nieracjonalnie odżywiane, żyjące w złych warunkach mieszkaniowych (sutereny!), w brudzie i niedzy, choć pewną rolę odgrywa tu również dziedziczność — w pewnych rodzinach spotykamy się również z krzywicą.

Odwapnione kości pod wpływem ciężaru ciała wyginają się, a równolegle zachodzą w nich i inne patologiczne procesy. Z wiekiem kości powoli twardnieją i dlatego u pewnego procentu nieleczonych skrzywienie utrwała się nazawsze. Okres, w którym stosunkowo łatwo można osiągnąć nawet samoistne wyprostowanie kończyn dolnych zostaje bezpowrotnie stracony.

A jednak „krzywe nogi“, zwykle przybierające postać zbliżoną do litery O, można wyprostować drogą operacyjną i to u osób dorosłych. Wiele operacji tego rodzaju przeprowadza w Warszawie świetny chirurg kostny docent dr. A. Wojciechowski.

Operację wykonuje się w uśpieniu. Polega ona na wydłutowaniu klina, którego podstawą jest większa krzywizna kości goleniowej, a którego wierzchołek leży na krzywiznie mniejszej (po stronie wklęsłej). Kość goleniowa dzięki temu ulega operacyjnemu złamaniu, co po zoperowaniu także kości strzałkowej (podudzie posiada dwie kości) daje możliwość wyprostowania kończyny i ustalenia jej w szynie gipsowej. Warto podkreślić, że kości w miejscu zrostu, który tu szybko następuje, stają się mocniejsze, niż przed operacją.

Ujemną stroną zabiegu jest to, że chore nie może w ciągu 1 i pół do 3-ech miesięcy chodzić. Korzyści z tego są bardzo duże: cała sylwetka chorego nabiera bardziej estetycznego wyglądu, a chorzy pozbywają się dręczącej ich neurastenji i kompleksu ma-

łowartościowości, który tak silnie piętnuje nieraz psychikę ludzi, posiadających różne rzucające się w oczy wady fizyczne. Wyrwanie się spod sugestji takiego kompleksu ma niejednokrotnie ogromne życiowe znaczenie.

Dr. med. Jan P-cz.

Można rozgniatać bakterie
zapomocą specjalnego aparatu

Rzecz prosta, nie ręką, ale zapomocą aparatu, skonstruowanego przez fizyka J. Basset'a. Uczony ten poddawał w owym aparacie wysokiemu ciśnieniu najrozmaitsze bakterie chorobotwórcze i otrzymał bardzo ciekawe wyniki. Aparat Basset'a pozwala uzyskać ciśnienie, dochodzące do 30 tysięcy atmosfer. Okazało się, że przy ciśnieniu 6 tysięcy atmosfer w przeciągu 45 minut większość bakterij ginie, zamiera. Ale nie tylko bakterie, lecz również tok-

Tran goi rany

W. Lohr stosował z doskonałym wynikiem tran w postaci gładu przy leczeniu otwartych ran. Szybkie gojenie się rany, zdaniem tego autora, zależy od wzmoczonej regeneracji tkanek pod wpływem działania tranu.

Wobec tego, że tran nie drażni rany i nie powoduje bólu, można go stosować w wypadkach oparzenia, zaniast oleju lnianego, używanego powszechnie w połączeniu pół na pół z wodą wapienną.

Dr. A. R.

Przed krótkami

Na plaży

Białe, południowe słońce zalewało strumieniami żaru rozpalony piasek nadbrzeżny. Krajowcy, leniwie porzyskani na piasku, z lubością nadstawiali brązowe ciała lekkiej morce, wiejącej z wody. Zdaleka dochodził tęskny głos gitary, ikającej pieśń hawajską.

To na tarasie kasyna, wielkiego drewnianego budynku, imitującego bungalows odległej Anglii, właściciel uprzyjemniał pobyt gościom, puszczaając gramofon.

— Moja słowo — rzekł nagle p. Teofil R-k, opierając się na łokciu — ta plaża być jak wyspa, a wszystka chłopczy okoio, jak kanak. London mnóstwo za bardzo.

zdenewowała się panna — Franka! Rozumiesz go choć trochę? „Biała“ na mnie powiada, choć ślepy widzi, że jestem bronetka!

— Musi Francuz, abo co — odrzekła przyjaciółka.

— Moja słowo — roześmiał się p. Teofil — biała Mary być miła mnóstwo-mnóstwo. Moja iść kai-kai lody. Biała Mary iść kai-kai?

— Świnia! — krzyknęła oburzona brunetka — wont, bo zawolałam policjanta! Za kogo mnie pan masz? Panie bademajster! — wrzasnęła, wstając.

Słychać krzyki, ludzie pozrywali się z piasku. Nadbiegł bademajster, za nim policjant i p. Teofil chwile egzotycznego nastroju opłacił protokulem, w którym panna Stasia R. oskarżyła go o nieprzychylną propozycję.

W Sądzie Grodzkim XI okręgu p. Teofil z wielkim trudem wytłumażył, że kai-kai znaczy w gwarze morskiej bêche de mer, „jesie“, a stylem tym mówił dlatego, że tak nań podział nastroj: słońce południowe, rozpalony piasek, woda, opalono na brązowo ciała, hawajska melodia i t. d. Mimo wszystko, za zaczepianie nieznajomych został skazany na trzydzieści złotych kary. Very.

Najciekawsze imprezy
w końcu maja

W ostatniej dekadzie maja będą czynne dwie wystawy w Warszawie: w Dolinie Szwajcarskiej wystawa lniarska i w Katowicach — targi śląskie (otwarte jednego dnia 19 b. m.). W pełni sezonu wyścigów konnych w Warszawie, we Lwowie i Katowicach, przyczem w ostatnich dwóch miejscowościach, biegi odbywają się tylko w niedziele i święta oraz we czwartki. Z innych imprez sportowych, do ważniejszych należeć będą: 27 b. m. wyścig kolarski torowy o naramiennik Warsz. Tow. Cyklistów, 31 b. m. rozpoczęcie się w Wilnie trzydniowy mecz tenisowy „Estonia — Polska“. W tymże dniu w Toruniu odbędzie się zawody tenisowe o mistrzostwo Pomorza.

Z imprez o charakterze etnograficznym interesująco będzie się przedstawiał duży jarmark w Kutomiu 24 b. m., godny widzenia ze względu na stroje i wyroby przemysłu ludowego: huculskie i pokuckie. W niedzielę, 27 b. m., jako w pierwszą po Zielonych Świątach, wypadła uroczystość Św. Trójcy. Jest to popularny termin odpustów w wielu okolicach, w których noszone są jeszcze stroje ludowe. M. in. odbędzie się one w Myszyńcu, ziemi kurpiów, później w słynnych okopach Św. Trójcy na Podolu, w Wejherowie na Pomorzu przy udziale około 15.000 kaszubów.

W tym samym dniu przypada uroczystości Zielonych Świąt według kalendarza prawosławnego i grecko-katolickiego, związane jest to również z całym szeregiem odpustów i uroczystości ludowych. Ze względu na piękne stroje, są one specjalnie godne widzenia w parafach huculskich, mianowicie w Zabiem, Kosmaczu, Jasienowie Górny, w Kiepcy i Jaworowie.

Największy odpust prawosławny w tym dniu odbędzie się w słynnej Ławrze Poczajowskiej na Wołyniu przy udziale kilkudziesięciu tysięcy pielgrzymów.

Kotły Politechniki
Zagrożone

Rektorat Politechniki podjął starania w Min. Oświaty o wyasygnowanie kredytów na instalację nowych kotłów w hali maszyn Politechniki. Kotły te nie były zamieniane od czasu założenia, tak że obecnie, po przeszło 30-to letnim użytkowaniu nie dają gwarancji bezpieczeństwa. Szczególnie pilną jest zamiana trzech zniszczonych kotłów. Na cel powyższy konieczną jest suma 200.000 zł.

Zatrucie witaminami

Witaminy wówczas tylko działają na organizm korzystnie, kiedy ilość ich zawarta w pokarmach nie przekracza pewnych granic. Zarówno zbyt mała zawartość witamin, jak i nadmiar ich w pożywieniu powoduje niebezpieczne zaburzenia w ustroju. Wobec rozpowszechnionego stosowania preparatów witaminowych u dzieci, należy zwrócić uwagę na możliwość przedawkowania organizmu dziecięcego witaminami. Zdarzają się wypadki, że matki, chcąc „przyspieszyć“ wyliczenie, stosują lekarstwo (Vigantol, Vitavit i t. podobne preparaty ergosterolu naświetlanego) w dawkach o wiele większych od zaordynowanych przez lekarza. Oczywiście wyniki takiego postępowania, podyktowanego nadmierną gorliwością, są opłakane.

Stan zdrowia dziecka nie tylko się nie poprawia, ale nawet wy-

raźnie się pogarsza. O podobnym wypadku mówią kroniki szpitala dziecięcego w Edynburgu. Na odział niemowląt zostało przyjęte dziecko półtoraroczne z objawami silnego wycieńczenia, mające wagę wyjątkowo małą i które nie mogło zupełnie chodzić.

Jak się wyjaśniło z wywiadów, dziecko przez czas dłuższy otrzymywało dawkę preparatu witaminowego dwa razy większą od przepisanej, nawet wówczas, gdy w porze letniej przebywało nad morzem. Aczkolwiek witamina D, będąca potężnym środkiem przeciwkrwawiczym, wpływała na prawidłowe kostnienie, w danym wypadku, podawana w nadmiernej ilości, działała szkodliwie na nerki. W rezultacie rozwinął się stan chorobowy — zwapnienie nerek, który spowodował zejście śmiertelne, wskutek zatrucia organizmu.

Linoleum
Zabija bakterie

Dowiedły tego badania prof. Lehmann, dyrektora Instytutu Higieny w Würtzburgu. Z 300 tysięcy bakterij wykrytych w toku doświadczeń na jednym centymetrze sześciennym podłogi wyłożonej linoleum po upływie 24 godzin w suchej porze letniej nie pozostała przy życiu ani jedna bakterja. Przy pogodzie wilgotnej czas potrzebny do zabicia bakterij przedłuża się nieco. Nie bez znaczenia jest fakt, że wiek i zniszczenie przy użyciu linoleum nie zmniejsza jego siły bakterjobójczej.

Trzydziestoletnie używanie linoleum nie wykazywało uchwytnej różnicy z linoleum tylko co „zrymanem“ z fabryki. Działanie linoleum można spotęgować przez codzienne przecieranie wilgotną ścierką. Składnikiem działającym, jak wynika z badań Lehmann, jest linorin, używany przy produkcji linoleum.

Praktyczne znaczenie odkrycia Lehmann jest bardzo duże, ponieważ pozwala ono przy zastoso-

W. Lohr stosował z doskonałym wynikiem tran w postaci gładu przy leczeniu otwartych ran. Szybkie gojenie się rany, zdaniem tego autora, zależy od wzmoczonej regeneracji tkanek pod wpływem działania tranu.

Wobec tego, że tran nie drażni rany i nie powoduje bólu, można go stosować w wypadkach oparzenia, zaniast oleju lnianego, używanego powszechnie w połączeniu pół na pół z wodą wapienną.

Dr. A. R.

Mleko
Twarde jak kamień

Znany mleko skondensowane, ale niekażdy wie o tym, że istnieje sposob przyrządzania mleka... kamienowego. Otóż mieszkańcy Himalajów zapomocą pewnego, im tylko znanego kwasu, ścinają mleko jaków (wół tybetański) i ścinają w prasie.

Po upływie pewnego czasu mleko

staje się twarde, jak kamień. Potluczone młotkiem na drobne kawałki i wzięte do ust, pęcznieje i stopniowo się rozpuszcza. „Kamienne“ mleko jest bardzo cenione w podróży, ponieważ zajmuje mało miejsca, długo nie ulega zepsuciu i zachowuje wartość odżywczą mleka świeżego.

Podróżuj
samolotem

Pearl S. Buck

SYNOWIE

Powieść

Piękny to był kraj. Na jego widok rosło serce Wangowi, miał jednak zamiar jechać do wsi w charakterze wojownika. Jakiś rozglądając wypatrzył bocznej ścieżki, którąby zawiodła go w górę. Postanowił spędzić czas jakiś w górskiej kryjówce i wywieźć się dokładnie o silach wroga, zanim ktokolwiek dowie się o przybyciu obcych oddziałów.

U stóp wzgórz, na którym wznosiła się mogiła nieznanego bogacza, rozsiadła się mizerna wioszczyna, o której Wang wspominał swoim ludziom. Wzależ drogi stał szereg lepiank. Wang Tygrys udał się w ich kierunku.

Herbaciarnia wiejska pełna była o tej porze wieśniaków, zjadających kluski pszenne i gryczane i pijących herbatę. Obok nich stały puste kosze, z którymi wracali z targu. Na widok przejeżdżającego żołnierza podnosili głowy i przyglądali się Wangowi z nietajomym zdumieniem. On zaś rozglądał się wokoło i spoglądał z upodobaniem, na dorodnych, ogrzanych mężczyzn. Dobry zrobił wybór — pomyślał — skoro ziemia tutaj jest takich wydaje ludzi.

Na końcu drogi wznosił się zajazd z winiarnią, o której mu mówiono. Zatrzymał przed nią konia, zsiadł zeń i polecił towarzyszom pozostać na czatach. Sam zaś wszedł do wnętrza zajazdu. W mrocznej izdebce stał jeden tylko stół dla gości. Nie było tu nikogo. Wang Tygrys zasiadł na ławie i uderzył w stół dłonią. Niebawem do izby wbiegł jakiś chłopiec, ale na widok

50)

człowieka w żołnierskim mundurze uciekł w popłochu. Po chwili zjawił się właściciel szynku, wytarł stół fartuchem i grzecznie przemówił do gościa.

— Panie mój i gościu, jakiego wina sobie życzysz? — A jakie wino macie? — zapytał Wang Tygrys. Gospodarz odpowiedział:

— Mam świeże tutejsze wino. Dostarczamy je do innych prowincji. Jest znakomite. Sądze, że podają je nawet cesarzowi...

Wang Tygrys parsknął śmiechem i rzekł:

— Toście jeszcze nie słyszeli, że już nie ma cesarza?

Na twarzy oberżysty odmalowało się przerażenie. — Nie, o tem nie słyszałem — wyjąkał. — A kiedy umarł nasz cesarz? A może go siłą pozbawiono tronu? Któż w takim razie jest nowym cesarzem?

— Nie mamy dziś wogóle cesarza — odparł Wang Tygrys.

— Jakto? Kto rządzi krajem? — pytał dalej szynkarz.

— Wielu jest władców, ale niewiadomo który z nich obejmuje najwyższą władzę. Żyjemy w takich czasach, kiedy każdy może się wywyższyć i zdobyć sławę...

A w duchu dodał — czemuż ja nie miałbym zostać tym najwyższym...

Zamyślił się w milczeniu czekał na zamówione wino. Gdy wrócił szynkarz z dzbanem wina, Wang Tygrys zauważył, że jest jakiś niespokojny i zmieszany.

— Nie mieć cesarza, to bardzo zła rzecz — odezwał się znowu — to tak, jakby ciało było bez głowy. Złe wieści przynosisz panie i gościu. Wolalbym, żebyś mi nie nie mówił. Teraz nie odzyskam już spokoju. A chociaż nie grozi naszej wiosce, to jednak będę od rana do nocy drżał o przyszłość.

Mówiąc to nalewał ostrożnie do czarki grzane wino. Tym razem jednak Wang Tygrys nie zadawał się w rozmowę z prostakiem, bo myśli miał już czem innym

zajęte. Myślał o sobie i własnym jutrze. Winstował sobie, że żyje w takiej burzliwej, niepewnej epoce. Wychylił duszkiem kielich wina. Mocny trunek rozszedł mu się po żyłach i uderzył płomieniem do głowy. Wang Tygrys czuł, że zaczyna mu się męcić w głowie, a niebezpieczny żar rozpała mu policzki. Nie wypił więc wszystkiego, lecz jedną czarkę przeznaczył dla Zajętego Wargi. Zajęca Wargę na widok pana niosącego czarkę uradował się, ujął ją w szorstkie dłonie, skosztował wina, a następnie przechyliwszy głowę wylął całą zawartość czarki do gardła, gdyż nie mógł się posługiwać rozdwojoną wargą.

Wang Tygrys wrócił do szynku i zagabnął właściciela.

— Kto tutaj rządzi w waszych stronach?

Szynkarz rozejrzał się ostrożnie w prawo i lewo, poczem odrzekł szepem.

— Rządzi nami herszt bandy rozbójniczej, zwany Lampartem. Okrutny to człowiek. Każdy z nas musi mu płacić haracz, a jeśli się zbuntuje, to Lampart spada na nas, jak drapieżny ptak i oskubuje każdego z dobytku. O, gdybyż ktoś nas zechciał od niego uwolnić...

— A czy nie ma wśród was nikogo, koby mógł się z nim zmierzyć? — wypytował w dalszym ciągu Wang Tygrys. Usiadł przytem i zachowywał się jak podróżny, prowadzący niedbałą rozmowę, dla zabicia czasu. Dla upomnienia obojętności kazal sobie jeszcze podać lekkiej, zielonej herbaty.

— Muszę odwieźć gardło. Pali mnie po tem twoim winie, jak ogień.

Szynkarz zakrzętał się w bocznej izbie i przyniósł niebawem filiżankę herbaty, poczem nawiązał przerwana rozmowę.

— Nikt z nim nie walczy. Gdyby miał zwierzeńców, tobyśmy wiedzieli do kogo iść na skargę. Razu pewnego udaliśmy się do sądu, w naszym okręgu. Mieszka tam najważniejszy mandaryn.

(D. c. n.).

Ceny ogłoszeń:

za miejsce wysokości 1 milimetra przez szerokość jednej szpalaty (na wszystkich stronach po 6 szpalat): na 1-iej stronie — 1 zł, w tekście (wśród artykułów) — 70 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 50 gr., na ostatniej stronie — 60 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty (specjalne) — 150 zł., leksarskie — 30 gr. Nekrologia po 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych“ liczy się za oddzielne wyrazy, a tłusty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznacza się cyfrą (N.), a komunikaty specjalne cyfrą (Kom.). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Wydział ogłoszeń: Zgoda 1, tel. 691-56 — biuro czynne od godz. 9 rano do 6 wiecz.

Kierownik: Tadeusz Ucieszyński.